

Fredagen den 20 april

Kl. 09.00–11.05

§ 1 Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Följande skrivelser hade kommit in:

Interpellation 2017/18:460

Till riksdagen

Interpellation 2017/18:460 Kritik av Lidingö stad

av Ida Drougge (M)

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 21 maj 2018.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade resor och arrangemang.

Stockholm den 18 april 2018

Näringsdepartementet

Peter Eriksson (MP)

Enligt uppdrag

Fredrik Ahlén

Expeditionschef

Interpellation 2017/18:461

Till riksdagen

Interpellation 2017/18:461 Tillfälliga bostäder för nyanlända

av Ida Drougge (M)

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 21 maj 2018.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade resor och arrangemang.

Stockholm den 18 april 2018

Näringsdepartementet

Peter Eriksson (MP)

Enligt uppdrag

Fredrik Ahlén

Expeditionschef

Interpellation 2017/18:470

Till riksdagen

Interpellation 2017/18:470 Ungas psykiska hälsa

av Jesper Skalberg Karlsson (M)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 4 maj 2018.

Prot. 2017/18:102
20 april

Skälet till dröjsmålet är familjeangelägenhet.
Stockholm den 19 april 2018
Socialdepartementet
Annika Strandhäll (S)
Enligt uppdrag
Marianne Jenryd
Expeditionschef

Interpellation 2017/18:495

Till riksdagen

Interpellation 2017/18:495 Lagen om stöd och service
av Maj Karlsson (V)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 1 juni 2018.

Skälet till dröjsmålet är sen tidigare inbokade åtaganden.

Stockholm den 18 april 2018

Socialdepartementet
Lena Hallengren (S)
Enligt uppdrag
Marianne Jenryd
Expeditionschef

Interpellation 2017/18:501

Till riksdagen

Interpellation 2017/18:501 SJ:s utveckling
av Jonas Sjöstedt (V)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 4 maj 2018.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade resor och arrangemang.

Stockholm den 19 april 2018

Näringsdepartementet
Mikael Damberg (S)
Enligt uppdrag
Fredrik Ahlén
Expeditionschef

§ 2 Ärenden för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:

Propositioner

2017/18:225 och 226 till civilutskottet

2017/18:231, 232, 234 och 248 till justitieutskottet

2017/18:233 till socialutskottet

2017/18:236 till skatteutskottet

2017/18:251 till näringsutskottet

2017/18:252 till finansutskottet

Skrivelse

2017/18:170 till näringsutskottet

Anf. 1 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S):

Herr talman! Jeff Ahl har frågat mig om jag är beredd att å Sveriges regerings vägnar be Ungern och Viktor Orbán om ursäkt och tacka för att Ungern agerade i tid för att stoppa delar av folkvandringen.

EU-kommissionen har inlett ett överträdelseförfarande mot Ungern, eftersom man anser att landets asyltagstiftning inte lever upp till EU:s regelverk. Sverige kan på grund av den ungerska asyltagstiftningen inte heller överföra asylsökande enligt Dublinförordningen. Ungerns regering har även genomfört informationskampanjer om migration, där ungerska medborgare upplysts om påstått negativa effekter av invandring på landets ekonomi, arbetstillfällena, kultur och traditioner. Ungerns regering har därutöver fortsatt att föra kampanjer med skarpa budskap och presentera lagar som utmanar asylrätten.

Regeringens fortsatta inställning är att det är viktigt att samtliga EU:s medlemsstater agerar solidariskt och hjälper varandra när asylsystemen är under stort tryck. Vi ser det därför som oacceptabelt att Ungern, trots att EU-domstolen har ogillat bland annat Ungerns talan mot omfördelningsbeslutet från 2015, har fortsatt att vägra att ta emot människor på flykt.

Regeringen kommer även i fortsättningen att vara en viktig röst i Europa för att värna asylrätten och en hållbar migrationspolitik.

Anf. 2 JEFF AHL (-):

Herr talman! Utrikesministern är tydlig i att regeringen i stället för att be om ursäkt kommer att fortsätta att inta en oresonlig ton gentemot Ungern. Den svenska regeringen anklagar utan grund Ungern för att ha agerat inhumant, trots att landet enbart stått upp för sin rätt som suverän nationalstat att skydda sina gränser och sitt folk från de avarter med gruppvåldtäkt, terrorism, gängkriminalitet, lönedumpning och social misär som massinvandring och mångkultur bidrar till.

Det nya partiet Alternativ för Sverige vänder sig mot det förhållningsätt som regeringen har valt att inta. Viktor Orbán åtnjuter ett starkt folkligt stöd. Han har återigen fått egen majoritet, och han gör något som få politiska ledare lyckats åstadkomma: Hans stöd ökar, trots att han har suttit i regeringsställning. Hans legitimitet som demokratiskt vald ledare är därför mycket stark.

Sveriges feministiska minoritetsregering har med önskvärd tydlighet visat på vems sida man står på i sin utrikespolitik. Vår feministiska regering kritiserar Viktor Orbán för att han skyddar Ungerns kvinnor från de kvinnofientliga kulturerna som knackade på dörren till Ungern 2015. Vad vår feministiska regering också vägrar att berätta för svenska folket är att Ungerns föredömliga agerande att i tid stänga gränsen och upprätta ett solitt gränsskydd har inneburit att antalet lycksökare som tog sig till Sverige under massinvandringsvågen 2015 blev färre än vad de annars hade blivit.

I mitt Europa bygger vi inga murar, sa statsministern under ett av sina torgmöten. Bara ett tag därefter upprättade Sverige gränskontroller i syfte att få stopp på den skenande massinvandringsvågen. Hyckleriet är totalt.

Låt mig återge vad den tidigare ordföranden i EU-parlamentet sa i anslutning till brexit: The British have violated the rules. It is not the EU's philosophy that the crowd can decide its fate. På svenska: Britterna har

brutit mot reglerna. Det är inte EU:s filosofi att pöbeln ska bestämma sitt eget öde.

Herr talman! Här visar EU sitt odemokratiska förhållningssätt; detta EU som regeringen och utrikesministern kröker rygg för och som gemensamt angriper ett suveränt demokratiskt land vars ledare företräder sitt folks vilja. Det är rent ut sagt skamligt, och å hela partiet Alternativ för Sveriges vägnar vill jag vända mig till Viktor Orbán och det ungerska folket och tacka för att Ungern agerade rådigt, till skillnad från den svenska regeringen.

Det nya, starkt växande partiet Alternativ för Sverige vill också, till skillnad från regeringen, börja prata om massåtervandring av systembelastade invandrare till deras respektive hemländer. Vi finner det beklagligt att regeringen i stället för att skicka hem dessa vill tvinga dem på andra europeiska länder.

Anf. 3 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S):

Herr talman! Regeringens mål är att säkerställa en långsiktigt hållbar migrationspolitik som både värnar asylrätten och fördjupar det europeiska och internationella samarbetet.

För att de som behöver skydd ska få det och för att vi ska ha en fungerande och hållbar asyl- och migrationspolitik måste EU arbeta tillsammans. I nuläget motverkar Ungern samarbetet genom att inte ta sitt ansvar vare sig i omfördelningen av asylsökande eller för att hitta en hållbar lösning på framtida flyktingflöden.

Sverige har vidtagit en rad åtgärder för att hantera det stora antalet asylsökande som kom till Sverige under 2015. Åtgärderna handlar delvis om att Sverige inte kan ha mycket generösare regler än andra länder i EU men att vi fortsätter att ta vårt ansvar för att värna dem som behöver skydd. Sverige har till skillnad från många andra EU-länder fullföljt sitt åtagande inom omfördelningar och har ökat antalet vidarebosättningar.

Anf. 4 JEFF AHL (-):

Herr talman! Jag tycker fortfarande att det är beklagligt att man, som regeringen och EU gör, kritiserar ett suveränt land, som Ungern ändå är, när det vidtar de åtgärder landet anser är nödvändiga för att skydda gränsen. Regeringen har själv hänvisat till att man förlänger gränskontrollerna med hänsyn till rikets säkerhet. Ungern har minst lika mycket rätt att bestämma om hur landet ska värna och skydda sin gräns som Sverige har att värna och skydda sin. Det är häri jag menar att hyckleriet ligger, det vill säga att man kritiserar Ungern på felaktiga eller lösa grunder.

Det handlar egentligen inte så mycket om invandring eller omfördelning, utan det handlar om att Ungern sätter sig på tvären för en pågående federalisering av Europeiska unionen – som även nuvarande regering stöder, om än i smyg.

Det är dessutom anmärkningsvärt att den svenska regeringen skickar en minister till Ungern under pågående val. Är inte det vad alla pratar om, det vill säga påverkansoperationer? Man påverkar ett annat lands allmänna val. Det är lite märkligt att man skickar ned någon som faktiskt sitter i regeringen under ett allmänt val. Om ett parti skickar någon som är medlem i partiet för att stötta ett systerparti är väl en sak, men det är allvarligt när man skickar en person som faktiskt sitter i regeringen.

Smutskastningen av den ungerska regeringen anser jag och mitt parti vara skadlig för Sverige – detta eftersom Ungern i framtiden kommer att vara ett av Europas rikaste och stabilaste länder. Därför är det av största vikt att regeringen ändrar sitt tonläge gentemot Ungern. Viktor Orbán har lyckats skapa en kraftig ekonomisk förbättring i Ungern, och man har även lyckats höja levnadsstandarden för huvuddelen av befolkningen.

Det är dessutom lite märkligt hur regeringen resonerar. Å ena sidan kritiserar man Ungern starkt, men å andra sidan åker bland andra statsministern och besöker Saudiarabien, som i dag är högst delaktigt i ett krig i Jemen där det dör oerhört många civila. Jag tycker att man ska ha en balanserad syn i utrikespolitiken och inte göra sig ovän med länder som de facto står på vår sida.

Anf. 5 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S):

Herr talman! Vad det i grunden handlar om – i alla fall mellan dig och mig, Jeff Ahl – är helt olika människosyn. Jag tror att din främlingsfientliga inställning riskerar att förblinda din analys av vad som händer i världen.

Sverige har tillsammans med en rad länder samt internationella och enskilda organisationer uttryckt oro för utvecklingen i Ungern. Bilateralt för Sverige en bred dialog med Ungern, både på politisk nivå och på tjänstemannanivå, kring respekt för EU:s grundläggande värden inklusive mänskliga rättigheter och rättsstatens principer. Sverige stöder likaså att EU-kommissionen driver flera överträdelseförfaranden mot Ungern. Inom Europarådet har en enig kommission framfört kritik mot Ungerns hantering av asylsökande, främst avseende det snabba asyلفörfarandet och bristande skyddsåtgärder för asylsökande. Sverige välkomnar Venedigkommissionens uppmaning till Ungern.

Regeringen kommer att fortsätta påminna om att EU:s grundläggande värden inte är förhandlingsbara. Alla medlemsstater måste leva upp till sina åtaganden enligt såväl EU:s och Europarådets som FN:s regelverk. Människor i alla EU:s medlemsstater måste kunna lita på att mänskliga rättigheter gäller och respekteras.

Anf. 6 JEFF AHL (-):

Herr talman! Det är helt rätt; vi delar absolut inte samma människosyn. Den här regeringen har som sagt froterat sig med olika stater runt om i världen som har allt annat än det jag anser vara rimliga värderingar.

Ni har varit nere i Iran, utrikesministern, och minsann umgåtts med dem på ett väldigt intimt sätt. Kvinnliga representanter för regeringen valde då att bära slöja. Det visar ganska tydligt vad det innebär att vara feminist – det handlar inte om att man vill stötta kvinnor, utan det handlar om helt andra saker. Det är bara ett skynke man håller upp för att lura väljare.

Sedan är följande ett faktum: På grund av massinvandringen, som har skett helt okontrollerat, har terrorister tagit sig in i Sverige. Gruppvåldtakterna har skenat, och till och med politiskt korrekt press börjar nu rapportera om att det i princip uteslutande är invandrare som gruppvåldtar. Kopplat till det här är det fullt rimligt att Ungern inte vill gå den väg som Sverige har vandrat. Därför måste man få skydda sin gräns.

Utrikesministern talar om EU:s grundläggande värden. Hur menar utrikesministern att EU:s grundläggande värden är viktigare än nationalstaternas suveränitet? EU är dessutom en antidemokratisk organisation där icke folkvalda byråkrater styr i stor utsträckning, och som jag tidigare nämnde gör ledande personer inom EU uttalanden som starkt kan ifrågasättas ur en demokratisk synvinkel.

Anf. 7 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S):

Herr talman! Jeff Ahls senaste inlägg illustrerar med all önskvärd tydlighet vad jag just sa om skillnaden i vår människosyn, synen på EU och synen på mänskliga rättigheter.

Sverige kommer att fortsatt verka för ett gemensamt ansvarstagande i flyktingfrågan. Ett förstärkt och konstruktivt samarbete såväl inom EU som globalt är faktiskt en grundsten i att få en långsiktigt hållbar migrationspolitik, och EU:s framtida asylsystem måste vara rättssäkert och hållbart. Det måste värna asylrätten och samtidigt uppnå en jämnare fördelning av asylsökande mellan medlemsstaterna.

Solidaritet och en ökad harmonisering är prioriterade frågor för Sverige, och det är viktigt att EU får ett asylsystem på plats som kan hantera en framtida kris. Vi kan vara säkra på att vi kommer att se större flyktingströmmar framöver. Utan ett fungerande asylsystem riskerar vi att få ett Schengensamarbete som inte heller fungerar fullt ut.

Likaså kommer Sverige att fortsätta stå upp för universella mänskliga rättigheter, både inom EU och i andra multilaterala sammanhang.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 4 Svar på interpellation 2017/18:466 om familjens frågor om Raoul Wallenberg

Anf. 8 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S):

Herr talman och ärade ledamöter! Mikael Oscarsson har frågat mig om regeringen hemlighåller information om Raoul Wallenberg och om det har skett på begäran av andra länder. Mikael Oscarsson har vidare frågat mig vilka konsultationer Sverige hade med Ryssland under de senaste årtiondenas utredningar av fallet med Raoul Wallenberg.

Man måste börja med att säga att Raoul Wallenberg personifierar det svenska arbetet för mänskliga rättigheter. Hans gärning är en förebild för människor även i dag, inte minst för ungdomar. Han är en symbol och inspirationskälla för en lång svensk tradition av humanitärt arbete och engagemang.

Mycket är fortfarande oklart vad gäller Raoul Wallenbergs öde i Stalintidens Sovjetunionen. Tyvärr är omständigheterna kring Raoul Wallenbergs försvinnande fortfarande inte fullt utredda.

Alla uppgifter i ärendet rörande Raoul Wallenberg tillkomna till och med år 1970 är offentliga. Regeringen gjorde i januari 2001 en samlad bedömning av handlingar tillkomna 1971–2000. En stor majoritet av dessa

handlingar gjordes då offentliga. Ett fåtal omfattades av sekretess. De uppgifter som belades med sekretess rörde dels förhållandet till andra stater, dels skyddet av svenska intressen.

Regeringen har genom åren verkat för att skapa största möjliga klarhet om Raoul Wallenbergs öde i en dialog med det som då var Sovjetunionen och i dag är Ryssland och i samarbete med andra stater. Inte minst har en mycket ingående genomlysning av den svenska statsförvaltningens agerande, inklusive dess tillkortakommanden, skett. Jag vill här särskilt framhålla två rapporter, dels den svensk-ryska arbetsgruppens redovisning från 2001, dels rapporten *Ett diplomatiskt misslyckande* som kom ut 2003.

Regeringen kommer att fortsätta verka för att största möjliga klarhet skapas i frågan om Raoul Wallenbergs öde. Vi gör detta bland annat i våra kontakter med Ryssland. Kontakterna med Ryssland om Raoul Wallenberg under de senaste årtiondena har haft till syfte att få ytterligare besked om utestående frågor samt få till stånd största möjliga öppenhet från rysk sida.

Anf. 9 MIKAEL OSCARSSON (KD):

Herr talman! Tack för svaret, utrikesministern!

Det är nu över 70 år sedan Raoul Wallenberg försvann, endast 32 år gammal. Han, som gav sitt yttersta i kampen mot nazismen och för att rädda judar, kom sedan att falla offer för den andra förfärliga ideologin – kommunismen. Han tillfångatogs av Röda armén i östra Ungern, och ännu vet ingen exakt vad som hände den svenske diplomaten.

Han är hedersmedborgare runt om i världen, bland annat i länder som Israel – som faktiskt fyller 70 år i dag, så vi kan passa på att gratulera nationen Israel.

Fallet Raoul Wallenberg sätter ljuset på ett flertal saker: hur Sverige behandlat sina diplomater, vilka konsekvenser det sovjetiska hotet fick vid sanningssökandet, vilka konsekvenser den svenska neutraliteten fick och så vidare.

Raoul Wallenberg är en symbol eller förebild för så många ungdomar. Vi har instiftat Raoul Wallenbergs dag, något jag motionerade om i flera år, på hans namnsdag i augusti. Han är en förebild. Han är en människa som inte bara fick information utan gjorde någonting med den. Men vi har fortfarande en skyldighet att lära oss exakt vad som hände med Sveriges kanske mest berömde medborgare.

Ministern pekar på de olika ansträngningar som den svenska regeringen har gjort för att få klarhet i de fullständiga omständigheterna kring hans öde, däribland den tioåriga undersökningen av en bilateral svensk-rysk arbetsgrupp under 1990-talet där bland annat professor Guy von Dardel, Raoul Wallenbergs bror, ingick.

Under de senaste åren har det tyvärr blivit klart att ryska tjänstemän vid flera tillfällen undanhöll viktig information och dokumentation från denna arbetsgrupp. Det är ett djupt oroväckande faktum, särskilt eftersom det finns bevis för att undanhållandet av dokumentation gjordes med avsikt. Detta innefattar dokument som kan visa att Raoul Wallenberg levde i flera dagar efter den dag som de ryska myndigheterna hävdar är hans officiella dödsdatum, den 17 juli 1947. Det måste förtydligas vilka svenska representanter som har känt till dessa åtgärder och hur de svarade på den information som ryska tjänstemän lämnade.

Av särskilt intresse är anteckningar om en ännu icke identifierad fånge, nr 7, som blir utfrågad internt i Lubjankafängelset i mer än 16 ½ timme den 23 juli 1947. Medarbetare på arkivet från Rysslands federala säkerhetstjänst, FSB, uppgav 2009 att denne fånge med stor sannolikhet var den svenske diplomaten Raoul Wallenberg. Nio långa år har gått sedan dess, utan några ytterligare framsteg i frågan.

Med tanke på att informationen om fånge nr 7 utgör den viktigaste konkreta ledtråd i sökandet efter Wallenbergs öde som har tillkommit under de senaste 60 åren vill jag fråga: Vad gör Sverige för att få tydlighet om identiteten hos fånge nr 7? Och när var senaste gången som Utrikesdepartementet framförde en formell begäran hos den ryska regeringen om att avklassificera dokumentationen om fånge nr 7 i fångregistret för fångelset Lubjanka?

Vad jag förstår skedde detta senast 2012. Har det varit senare tillfällen då du eller någon annan representant för regeringen har gjort påtryckningar om detta?

Anf. 10 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S):

Herr talman! Först ska jag säga att intresset av att få klarhet i vad som hände Raoul Wallenberg och att tillgängliggöra det material som finns är något som Mikael Oscarsson och jag delar. För mig är Raoul Wallenberg en stor hjälte. Det mod han visade, hans uppfinningsrikedom och det sätt han arbetade på hoppas jag ska inspirera alla diplomater framöver. Han är en mycket viktig person.

För oss på det svenska Utrikesdepartementet har Raoul Wallenbergs öde varit vårt största och långvarigaste ärende. Arbetet med det här ärendet pågår fortfarande. När vi gjorde en samlad bedömning av de handlingar som tillkommit mellan åren 1971 och 2000 gjordes ungefär 95 procent av dem offentliga. De uppgifter som fortsatt skulle anses hemliga rörde dels förhållandet till andra stater, dels skydd av svenska intressen. Just nu pågår en prövning i Regeringskansliet om utlämnande av alla handlingar om Raoul Wallenberg tillkomna efter 1971.

Som alltid när det gäller frågor om utlämning av handlingar måste man titta på sekretessaspekten. Det arbetet pågår just nu.

Mikael Oscarsson frågar också vilka konsultationer som Sverige har haft med Ryssland. Som jag nämnde har regeringen genom åren i en dialog med det som först var Sovjetunionen och sedan blev Ryssland försökt skapa största möjliga klarhet. Det fanns en svensk-rysk arbetsgrupp. Den redovisade sitt arbete 2001. Kontakterna under de senaste årtionena har framför allt gällt att få fler besked om de frågor som hittills inte har fått något svar och att få tillstånd största möjliga öppenhet från rysk sida. Det handlar ju inte om att vi inte vill utan om att det finns ett annat land här som inte har velat dela med sig av informationen, inte heller gentemot forskare som har fortsatt ansträngningarna att få klarhet i Raoul Wallenbergs öde. Vi kommer att fortsätta sträva efter att uppnå detta genom våra kontakter.

Oberoende forskning är en väldigt viktig del i detta. På UD har vi dessutom en Raoul Wallenberg-databas med en omfattande mängd handlingar som det är fritt för forskare och allmänhet att ta del av. Vi försöker göra allt material tillgängligt. Men den ryska sidans benägenhet att skapa klarhet i det här fallet verkar vara mindre nu än den var i slutet av 90-talet och

i början av 2000-talet, tyvärr. Det finns ett motstånd från den sidan när det gäller att lämna ut sådant som vi menar är viktiga uppgifter.

Det är svårt att från Ryssland få svar på frågor som ställs. Men vi driver detta långsiktigt. Vi har dessutom Raoul Wallenberg-dagen och Raoul Wallenberg-föreläsningar på UD. Att allmänheten också visar uppmärksamhet för fallet är otroligt viktigt. Vi arbetar också för att svara på de 80 frågor som har skickats till oss av Raoul Wallenbergs familj.

Anf. 11 MIKAEL OSCARSSON (KD):

Herr talman! Jag är glad över att vi delar engagemanget för Raoul Wallenberg. På det sätt han agerade och med sin uppfinnesrikedom – med svensktoppen och svenskhusen – kunde han rädda livet på tiotusentals ungerska judar som annars var på väg mot en säker död i koncentrationslägren i Nazityskland. Därför är det så viktigt att vi går till botten med vad som hände Raoul Wallenberg. Det är för hans skull, för hans syster Nina Lagergrens skull, för hennes barnbarns och barnbarnsbarns skull men också för hela svenska folkets skull. Vad hände egentligen?

Därför skulle jag vilja fråga en gång till: När var sista gången som regeringen tryckte på den ryska regeringen om detta med informationen om fånge nr 7?

På senare tid har det framkommit att några utländska regeringar, bland annat i Israel och i Finland, år 1981 bad svenska Utrikesdepartementet att behålla specifika register avseende Raoul Wallenbergs utredningshemlighet. I ditt svar angav du att det fortfarande finns vissa delar som är hemligstämplade. Då är frågan: Vilken typ av information är så känslig att den måste förbli sekretessbelagd mer än 70 år efter det att Raoul Wallenberg försvann? Finns det andra länder som har gjort liknande arrangemang i den här frågan?

Det finns också en annan fråga som gäller vilka slags samråd svenska tjänstemän hade med sovjetiska tjänstemän innan medlemmar av Raoul Wallenbergs familj besökte Sovjetunionen i oktober 1989 på särskild inbjudan av Michail Gorbatjov. Vilka diskussioner med amerikanska företrädare föregick detta? Det var ju en speciell dossier som CIA släppte 1994.

Förra månaden lämnade Raoul Wallenbergs familj en ny förfrågan till svenska myndigheter och lade fram detaljerade frågor om forskning. Utredningen baserades på ny information och insikter som utmanar en del teorier. Även små pusselbitar kan ge värdefulla ledtrådar för fortsatt undersökning om Raoul Wallenbergs öde i Ryssland.

Sedan finns det frågetecken gällande Sverker Åström, som var kabinetssekreterare och FN-ambassadör, som bekant. Det finns misstankar om att han arbetade för sovjetiska intressen. Om det var så eller inte vet vi inte. Han spelade en ledande roll i Wallenbergutredningen i årtionden, inklusive under de avgörande åren på 1950-talet. Hans dossier i arkivet har av Säpo sekretessbelagts i 75 år.

För Raoul Wallenbergs familj är det av stort intresse om det ligger något i de misstankar som har funnits när det gäller Sverker Åström. Det vore intressant att få någon typ av kommentar också om den frågan.

Ministern pekar på en omfattande översyn av den svenska regeringens hantering av fallet Raoul Wallenberg som gjordes 2003. Det var visserligen en värdefull insats, men den fokuserade främst på åren 1945–1947.

När det gäller senare år undrar jag: Hur ser regeringen på de frågor som nu har lyfts fram?

Anf. 12 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S):

Herr talman! Ärade ledamöter! Jag försöker förstå vad det är Mikael Oscarsson vill med sin interpellation. Handlar det om att utröna om det finns en vilja hos svenska regeringen att verkligen ta sig an den här frågan? Då kan jag svara: Ja, det gör det.

Som jag försökte beskriva håller vi just nu på med ett arbete i syfte att göra materialet tillgängligt, också det som finns från och med 1971. Största delen har ju gjorts tillgänglig, men vi går alltså igenom materialet igen för att se om inte alltihop skulle kunna offentliggöras. Hittills har man gjort sedvanlig sekretessbedömning av materialet, men vi går nu igenom det igen för att se om allt kan lämnas ut.

Det handlar också om att det finns en bristande vilja hos den viktigaste parten, alltså Ryssland, som har visat en ovilja att hjälpa oss att få klarhet i alla dessa frågor.

Om Mikael Oscarsson däremot vill ha svar på en rad detaljer är det omöjligt för mig att svara här. Jag kan inte här och nu säga vad som har hänt på ett särskilt datum eller med ett särskilt dokument.

Något av det som har skett på sistone är till exempel att vår ambassad i Moskva har följt den domstolsprocess som på senare tid har pågått i Moskva om den ryska säkerhetstjänsten FSB:s arkivdokument om Raoul Wallenbergs öde. Om och när dessa dokument offentliggörs kommer det definitivt att bidra till ökad klarhet i ärendet.

Ambassaden bistod också när Raoul Wallenbergs familj besökte Moskva hösten 2016. Där ordnades också ett möte med personer på säkerhetstjänsten som var ansvariga för relevanta arkiv, något som gav tillfälle för familjen och också för oberoende forskare att framföra frågor till den ryska sidan. Det arbete som bedrivs av oberoende forskare är även det någonting som jag vill peka på när det gäller att söka svar på alla de enskilda frågorna, ett arbete som fortfarande pågår.

Det är omöjligt för mig att ge Mikael Oscarsson besked om ett särskilt datum eller ett särskilt dokument, utan jag tänker mig att det Mikael Oscarsson vill veta är vad som händer och hur vi ser på det här. Vi har inget annat intresse än att verkligen se till att besvara de utestående frågorna och att också använda detta som ett tillfälle att minnas Wallenbergs gärning. Med väldigt stora doser mod, list, engagemang och lugn lyckades han utfärda dessa skyddspass som räddade tiotusentals judars liv under Förintelsen. Det är väldigt viktigt att inte glömma bort sådant civilkurage utan låta det inspirera oss fullt ut i dag.

Regeringens arbete med detta viktiga ärende fortsätter, och det är min absoluta förhoppning att vi en dag ska få veta allt om vad som hände Raoul Wallenberg.

Anf. 13 MIKAEL OSCARSSON (KD):

Herr talman! Tack för svaret! Min förhoppning är nu att det här mynnar ut i att alla fakta som finns fram till i dag släpps upp. Det kanske är små pusselbitar, men de kan ändå hjälpa till att ge svar och en klarhet i vad som hände.

Vi har flera gånger varit inne på att Raoul Wallenberg är en fantastisk hjälte. Han är något så ovanligt som en svensk hjälte, en person som tog initiativ och gjorde så att människor kunde räddas. Sedan fördes han bort av ryssarna, och så har vi alla dessa frågetecken.

Lite av en fråga är ju om han egentligen var ett tragiskt offer för olyckliga omständigheter i en kaotisk krigstid. Vad betydde den svenska regeringens bristfälliga engagemang under efterkrigsåren och även senare? Sverige skulle ju vid olika tillfällen ha kunnat trycka på.

Det här är en chans att säga exakt när den senaste gången var som regeringen tryckte på om all information om fånge nr 7. Den informationen skulle vara väldigt värdefull att få.

Anf. 14 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S):

Herr talman! Tack än en gång, Mikael Oscarsson, för den här frågan, som är ett tillfälle för mig och regeringen att säga att vi arbetar oförtrutet med detta, som är vårt längsta och kanske ett av de allra svåraste ärenden som vi har haft att hantera på Utrikesdepartementet.

Det här är ett pågående arbete. Jag har nämnt hur vi använder ambassaden i Moskva och hur kontakter sker med familjen och forskarna. Vi ger allt stöd. Arbetet pågår med att se om det vore möjligt att göra allting tillgängligt också efter 1971. Vi söker svar på alla dessa frågor, och det sker fortlöpande.

Dessutom tycker jag att både Mikael Oscarsson och jag kan rekommendera folk, särskilt unga människor – jag ser att vi har sådana på läktaren – att faktiskt läsa ett antal böcker om Raoul Wallenberg och se vilken förebild han var. Det finns utmärkt litteratur om hans öde.

Jag tycker som Mikael Oscarsson att vi alltid måste lära av historien och även av de historiska misstag som har begåtts, och jag tror att det här arbetet innebär en sådan möjlighet att dra lärdom. Mikael Oscarsson kan vara alldeles säker på att vi har en full vilja att se till att ingenting hemlighålls utan att vi faktiskt kan göra materialet tillgängligt och fortsätta söka svar på alla de utestående frågorna om vår hjälte Raoul Wallenberg.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 5 Svar på interpellation 2017/18:456 om konkurrensvillkoren på den svenska tv-marknaden

Anf. 15 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH
KUHNKE (MP):

Herr talman! Sotiris Delis har frågat närings- och innovationsministern om han anser att det finns en sund konkurrens på den svenska tv-marknaden och vilka åtgärder ministern annars avser att vidta. Frågan ställs med anledning av att Tele 2 och Com Hem meddelat sin avsikt att gå samman. Sotiris Delis anser att en utredning bör göras gällande konkurrensen på tv-marknaden.

Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som kultur- och demokratiminister med ansvar för mediepolitiken som ska besvara frågan.

Den svenska tv-marknaden är och har under lång tid varit både dynamisk och hårt konkurrensutsatt. Ny teknik har lett till framväxten av nya distributionskanaler, till exempel strömmad tv på olika plattformar. Det har förändrat hur tv konsumeras, och det har även påverkat konkurrensen på tv-området i stort eftersom nya, bland annat globala, aktörer tillkommit. Om detta skriver Konkurrensverket i sin rapport *Konkurrensen i Sverige 2018*. De konstaterar där att utvecklingen på tv-området innebär att utbudet ökar, både avseende formerna att titta på tv och själva programinnehållet. Inte minst bidrar sändningarna via internet till mångfalden av tv-sändningar.

Hur en eventuell sammanslagning av Tele 2 och Com Hem skulle påverka konkurrensen på tv-marknaden är något som relevanta konkurrensmyndigheter får pröva. Jag ser ingen anledning att föregripa den processen.

Myndigheten för press, radio och tv ska enligt sin instruktion följa och analysera utvecklingen inom medieområdet och sprida kunskap om den till allmänheten. Myndigheten ger bland annat årligen ut rapporten *Medieutveckling – Medieekonomi*, där utvecklingen på den svenska marknaden inom tv, radio och press analyseras.

Anf. 16 SOTIRIS DELIS (M):

Herr talman! Tack, ministern, för svaret! Jag är övertygad om att kulturministern och jag är överens om att konkurrens är central för den svenska tv-marknaden. En sund konkurrens säkerställer att det finns förutsättningar för att öka demokratispekten och det fria och demokratiska samtalsklimatet i vårt land.

Kulturministern har rätt i sitt svar att det är upp till Konkurrensverket och möjligen domstolar att pröva, men det hindrar ju inte att vi för en diskussion i sak gällande frågan.

Att marknaden under längre tid varit konkurrensutsatt är något som tjänar svenska tv-tittare väl och en ordning som vi rimligen bör värna om. Men det finns också en stor risk att konkurrensen på den svenska tv-marknaden försämras och att konsumenterna långsiktigt blir de stora förlorarna med ett mer ensidigt utbud av program och där allt mindre produceras i vårt land.

Experter inom tv-marknaden spår att den nya, förväntade sammanslagningen är en del i en konsolideringstrend på en kommunikationsmarknad som inte växer och med en enda sammanhängande aktör, som förutom distribution även skulle äga innehållet i de kanaler man distribuerar, det vill säga hela värdekedjan.

Många analytiker inom branschen bedömer också att Konkurrensverket har övervärderat digitaldistributionen och inte tagit i beaktande hur stark den traditionella distributionen fortfarande är. Exempelvis tittar de 4,9 miljoner tv-hushållen på i genomsnitt 139 minuter traditionell tv om dagen, enligt den rapport om statistik för tv-tittande i Sverige som ministern refererar till.

Som kulturministern själv nämner i svaret har Konkurrensverket konstaterat att utvecklingen på tv-marknaden och tv-området innebär att utbudet ökar, både avseende formerna att titta på tv och själva programinnehållet. En sammanslagning skulle enligt min bedömning riskera denna

ordning. Generellt borde kulturministern ändå kunna diskutera vilka åtgärder regeringen vidtar för att främja fortsatt konkurrens på tv-marknaden. Det är bättre att föregripa än att föregripas. Vilken ståndpunkt har kulturministern i denna fråga?

Anf. 17 LARS BECKMAN (M):

Herr talman! Tack, Sotiris Delis, för en viktig interpellation!

Jag blir lite förvånad över kulturministerns passiva svar i den här frågan. Det borde bekymra en kultur- och demokratiminister om vi får ett distributionsmonopol i Sverige.

Tänk, herr talman, om det bara fanns en livsmedelskedja! Tänk, herr talman, om det bara fanns en kedja som säljer bilar i Sverige! Det här är precis den utvecklingen, och det är så jag tolkar Sotiris interpellation. Han är djupt orolig för svensk tv-produktion och filmproduktion och vad det betyder för svenska tv-bolag om vi hamnar i en monopolsituation.

Vad det betyder för oss konsumenter har vi redan sett. Nu i veckan kunde vi läsa, jag tror att det var i Dagens industri, att den kraftiga prishöjning Com Hem har gjort har gått bra. I Expressen kunde vi läsa att Com Hem räknar med att tappa kunder på grund av de stora prishöjningar man tänker göra. Varför kan man då göra dem? Jo, naturligtvis på grund av att man får distributionsmonopol. Vi konsumenter är bundna till den operatör vi har, och det är relativt svårt att byta.

Då är det som både statsrådet och min ärade riksdagskollega från Jönköping säger: Det här får prövas av myndigheter och domstolar vad gäller lagstiftningsdelen. Men det är ingenting som hindrar att ministern här i kammaren uttrycker om det är lämpligt och om man önskar få en försämrad tv-marknad. Naturligtvis vore det också intressant att veta vad statsrådet tror att det kan få för konsekvenser, inte minst för svenska produktioner. Det framgår inte ett dugg, i alla fall inte i det första inlägget, men det är möjligt att statsrådet har tänkt svara på det i nästa inlägg.

Delar statsrådet oron över att ett distributionsmonopol är dåligt för oss tv-konsumenter, dåligt för tv-bolagen och dåligt för svensk film- och tv-produktion? Har statsrådet någon uppfattning om det över huvud taget? Det är väl det interpellationen handlar om. Och om statsrådet är orolig och delar vår oro för att monopol är dåligt, vad avser då statsrådet att göra? Statsrådet sitter i regeringen. Statsrådet äger förmågan att lägga fram förslag till riksdagen. Statsrådet har hela makten i sin hand att komma hit till kammaren med konkreta politiska förslag om statsrådet är orolig för en monopolsituation. Om statsrådet inte är det, tala då om det! Tala om det i nästa inlägg! Är statsrådet orolig för att det blir ett monopol i Sverige så att konkurrensen försämras och vi får ett distributionsmonopol?

Bolagen är oroliga för det. Jag och Sotiris var på samma seminarium, ett alldeles utmärkt lunchseminarium med ledande tv-bolag i Sverige. De är jätteoroliga. En av Sveriges främsta tv-personligheter, Jan Scherman, gav på detta seminarium uttryck för väldigt stark oro över vad det betyder för konkurrenssituationen i Sverige om vi får ett monopol. Det är precis det som svenska folket, tv-bolagen och alla andra är nyfikna på. Vad tycker statsrådet i den här frågan?

Prot. 2017/18:102

20 april

Svar på
interpellationer

Anf. 18 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH
KUHNIKE (MP):

Herr talman! Tack, Sotiris Delis, för en nyanserad och välavvägd fråga! Tack, Lars Beckman, för ytterligare frågor! De fanns inte med i den första, som jag är här för att svara på.

Jag delar självklart Sotiris Delis åsikt att vi ska ha goda konkurrensvillkor i vårt land och att det är av godo för företagens möjlighet att utvecklas men också för oss konsumenter vad gäller utbudet som vi får ta del av. Därför har vi sedan vi tillträdde lagt fram och fått igenom politik som vi nu bedriver och som på olika sätt skapar goda villkor för företagande i vårt land. Det handlar om näringspolitik men också mediepolitik, som jag ansvarar för.

Jag har alltid varit tydlig med att för mig räcker det inte med till exempel stark och oberoende public service. Jag vill ha fri press, fria medier. Jag vill läsa ledarsidor från höger till vänster. Jag vill ha perspektiv på vad som händer lokalt, regionalt, nationellt och i vår omvärld. Men den friheten betyder att vi noggrant måste följa frågor om konkurrens och goda villkor för företagen. Därför har vi myndigheter som gör det ur olika perspektiv.

Det vi har på bordet nu är att en myndighet har utrett just den här frågan så sent som i år, och den lyfter inte fram någon stor oro för situationen. Dessutom ska sakärendet prövas enligt konstens alla regler. Men jag delar riksdagsledamot Beckmans åsikt att vi inte bara kan slå oss till ro för att det är gott just nu. Tvärtom är det här någonting som alla i den här kammeraren men också regeringen ständigt måste ha ögonen på för att skapa goda villkor för företagare i vårt land och säkerställa att vi har fria medier och fri press som granskar sådana som vi. Det är ju den viktigaste uppgiften som medierna och den fria pressen har.

Men det här är som sagt inget man gör en gång och sedan är färdig med. Vi måste ständigt följa det och även säkerställa att myndigheterna som följer upp och granskar och rapporterar till oss alla har goda villkor för att göra ett bra jobb. Det har vi också sett till att de har.

Anf. 19 SOTIRIS DELIS (M):

Herr talman! Tack, ministern! Jag gläds åt att lyssna på ministerns resonemang och ministerns beslutsamhet att ta itu med att bevaka utvecklingen och agera.

Jag har låtit riksdagens utredningstjänst undersöka hur det ser ut med prisbilden för telekomtjänster för konsumenterna. Priserna har gått ned i förhållande till konsumentprisindex, är svaret. Det kan tänkas vara bra, men med tanke på hur konkurrenssituationen ser ut finns det stor risk att en dominerande aktör pressar priserna för att – så fungerar modellen – initialt slå ut mindre aktörer och när det är gjort höja priserna på en marknad utan konkurrenter.

Här är lagstiftningen tydlig, ministern: ”Ett företag som är så starkt att det kan agera utan att ta hänsyn till sina konkurrenter har en dominerande ställning. Sådana företag har ett särskilt ansvar och får inte missbruka sin marknadsstyrka genom till exempel underprissättning och leveransvägran.” Med andra ord uppmanar lagstiftaren till att se över situationen på tv-marknaden så att konkurrensen förbättras.

Regeringen har tidigare under mandatperioden stärkt svensk filmproduktion. Men om den nuvarande trenden består finns det risk att svensk tv-produktion drastiskt minskar. Det är min bedömning, och jag är inte ensam om den. Det är viktigt att skapa förutsättningar för fler jobb i branschen, inte färre. Lika viktigt, som jag ser det, är det att konsumenterna inte får sämre tillgång till svenskproducerade program och tv-serier.

Styrelseordföranden för branschorganisationen Film- och tv-producenterna ser också en risk att minskad konkurrens leder till att mindre resurser satsas på svensk tv-produktion, vilket naturligtvis drabbar branschen. Hon uttalade sig på följande sätt i Dagens Media: "För produktionsbolagsmarknaden är detta oroväckande eftersom det påverkar tv-kanalernas möjlighet att investera i tv-innehåll."

Anser inte kulturministern att det nu är dags att vidta åtgärder för att säkerställa att det på en svensk tv-marknad finns en mångfald av program med svenskt innehåll, stora sporthändelser och event, som konsumenter kan ha tillgång till?

Anf. 20 LARS BECKMAN (M):

Herr talman! Jag är glad att jag och statsrådet har samma syn på behovet av fri press i Sverige. Nu handlar denna fråga egentligen inte om detta, även om nyheter naturligtvis produceras och sänds i dessa kanaler.

När man får en monopolliknande situation, vilket vi ser tendenser till nu, kan ett företag utnyttja detta på två sätt. Det ena är att man höjer priset till oss konsumenter, och det är precis det som händer just nu. Bolaget som chockhöjer sina priser säger också: Ja, vi höjer priserna, och vi är medvetna om att vi kommer att tappa kunder. Det kan ju aldrig vara bra för oss tv-konsumenter.

I den andra ändan kan man, om man utnyttjar ett distributionsmonopol, sänka priserna eller försämra villkoren för dem som vill finnas i detta distributionsnät. Och, herr talman, vi har också i vinter sett exempel på hur konsumenter helt plötsligt får sina tv-apparater släckta – inte helt, men vissa kanaler försvinner. Detta kan bero på att ett företag utnyttjar sin monopolställning. Man höjer alltså priset för konsumenten men sänker priset och försämrar villkoren för den som vill distribuera.

Det är just därför jag är så glad att Sotiris har uppmärksammat denna fråga. Skillnaden mellan oss riksdagsledamöter och statsrådet är såklart att statsrådet faktiskt kan agera. Statsrådet kan göra saker. Om statsrådet på allvar kände oro för denna fråga skulle man naturligtvis se över om det fanns behov av förändrad lagstiftning eller vidta andra åtgärder. Det hjälper inte, herr talman, att vi är överens om att detta är ett problem, utan det blir skillnad först om man gör saker.

Anf. 21 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH
KUHNE (MP):

Herr talman! Jag vill upprepa att vi så sent som i år fått en rapport på vårt bord som just heter *Konkurrensen i Sverige 2018*. Den larmar inte om någon monopolsituation i Sverige. Jag har inte tagit del av den studie som riksdagsledamoten hänvisar till, som han själv har begärt fram. Jag ser fram emot att ta del av den.

Men självklart är detta något vi måste bevaka. Det är ingen i regeringen som önskar en monopolsituation. Vi måste därför säkerställa att våra myndigheter löpande följer situationen och rapporterar tillbaka så att vi, om vi ser tendenser till detta, bevakar det särskilt noggrant och sätter in verktyg. Vi är inte där just nu, enligt de senaste rapporter som vi har tillgång till. Jag är dock informerad om att näringsministern förstås följer denna fråga ytterst noggrant.

Jag vill också gärna stanna några sekunder vid det som lyftes fram gällande svenskproducerade program och tv-serier. Detta är förstås något vi är måna om och som vi vet att många svenska tv-tittare uppskattar. Samtidigt är jag som frihetlig minister tveksam till att lagstifta om kvoter, vilket man förespråkar i många europeiska länder. Den svenska hållningen har, med mandat från Sveriges riksdag, varit att vi inte ska gå den vägen.

Vi blir mer och mer ett undantag i ett europeiskt sammanhang. Stora länder, bland annat Frankrike, vill gärna se ett särskilt främjande av just sin egen produktion. Deras, enligt deras definition, franska program ska få fördelar i jämförelse med andra program producerade i andra länder eller med medarbetare från andra länder.

Jag hoppas att Moderaterna inte har bytt inriktning när det gäller den frågan. Det har känts oerhört tryggt att vi har en svensk linje som vi är stolta över: att vi fortsatt tror på konkurrensens kraft och friheten i att konkurrera på lika villkor här hemma liksom i övriga delar av världen. Flera av de globala aktörerna, både Netflix och HBO Nordic, har dessutom, vilket tål att betonas, svenska produktioner i sitt utbud.

Men detta handlar inte om det ena eller det andra. Vi måste hitta en mix och en balans som skapar mångfald med flera olika aktörer men som också ger arbetstillfällen. Här spelar public service och SVT:s stora produktion roll. Just nu arbetar Sture Nordh med den parlamentariska kommitté som ska lägga fram förslag till hur det nya sändningstillståndet ska se ut. Vi får se vad man kommer fram till där.

Anf. 22 SOTIRIS DELIS (M):

Herr talman! Tack, statsrådet, för positivt innehåll i diskussionen!

Aktörerna Com Hem och Tele 2 inser själva att det behövs åtgärder för att få igenom sammanslagningen i EU-kommissionen. Det fanns en förhoppning om att en försäljning av MTG och det danska telekombolaget TDC skulle vara lösningen. Nu blev det inte så, och det kanske finns anledning att se över frågan brett.

Målet för den svenska konkurrenspolitiken är väl fungerande marknader till nytta för konsumenterna; det är vi överens om. Min bedömning är att kulturministern i sista stycket av sitt svar till mig, gällande Myndigheten för press, radio och tv, fångar upp en central aspekt och spelare. Här skulle behövas en mer djupgående analys av marknaden. Det hade varit bra om myndigheten hade fått ett sådant särskilt uppdrag av ministern, och det kan ministern ge myndigheten. Enligt min information träffade en annan stor aktör denna myndighet så sent som i fredags. Generaldirektören där vill gärna göra en sådan utredning men skulle behöva få ett uppdrag om detta. Kulturministerns vilja sätts alltså på prov. Förmågan hos kulturministern finns.

Med den konsolidering av den svenska tv-marknaden som nu sker finns det en stor risk att konkurrensen på marknaden försämras. Där blir konsumenterna långsiktigt de stora förlorarna. Det behövs med andra ord politiska initiativ. Jag hoppas därför att ministern ser att ett omtag behöver tas utifrån dessa förutsättningar och därmed ser över förslaget om att en utredning ska göras gällande konkurrensen på tv-marknaden i ljuset av det som anförs i interpellationen.

Därmed, herr talman och ministern, vill jag tacka för svaret och för diskussionen.

Anf. 23 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH

KUHNKE (MP):

Herr talman! Tack, Sotiris Delis! Jag tar med mig inspelet om vad myndigheten enligt riksdagsledamoten bör se över och göra till näringsministern och till våra gemensamma diskussioner.

Vi måste självklart agera i förväg. Det är i alla lägen bättre att vara förklok än efterklok. Detta är en fråga som har stor betydelse för oss alla, och därför ska vi självklart bevaka den. Det pågår myndighetsdialoger, så det finns alla möjligheter att fortsätta diskussionen om hur vi säkerställer att vi har de underlag och de studier vi behöver för att sätta in de rätta åtgärderna och skapa så goda villkor som möjligt.

Det är detta som är vårt gemensamma mål: att säkerställa att vi skapar de bästa förutsättningarna för företagande i vårt land. Det innebär att företag behöver ha de resurser som krävs för att kunna konkurrera, vilket i slutändan ska komma konsumenterna till gagn.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 6 Svar på interpellation 2017/18:474 om SVT:s opartiskhet

Anf. 24 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH

KUHNKE (MP):

Herr talman! Jeff Ahl har frågat mig vilka åtgärder jag och regeringen vidtar för att säkerställa att SVT förhåller sig neutralt och inte tar ställning i politiskt laddade frågor.

Som jag redogjort för i svaren på ett antal tidigare interpellationer och skriftliga frågor detta riksdagsår bedrivs Sveriges Televisions verksamhet självständigt såväl i förhållande till staten som i förhållande till andra ekonomiska och politiska maktsfärer i samhället. Detta regleras i de fleråriga sändningstillstånd som beslutas av regeringen enligt de ramar och den inriktning som riksdagen har fastställt.

Enligt sändningstillståndet ska programverksamheten utövas sakligt och opartiskt. Om Jeff Ahl anser att Sveriges Television har brutit mot detta krav kan han, liksom alla andra, anmäla det till granskningsnämnden för radio och tv vid Myndigheten för press, radio och tv. Nämnden prövar i efterhand om innehållet i radio- och tv-program följer de regler som finns för sändningarna. Detta är en väl etablerad och fungerande ordning för att säkerställa att varken Sveriges Television eller något av de andra public

service-företagen bryter mot de krav som ställs på sändningarna, samtidigt som verksamhetens oberoende garanteras.

Public service oberoende är avgörande för allmänhetens förtroende för verksamheten. Som minister varken kan eller bör jag kommentera innehållet i de program som sänds.

Anf. 25 JEFF AHL (-):

Herr talman! Jag konstaterar att kulturministerns svar lämnar mycket att önska. Det finns självfallet förklaringar till detta.

Regeringen bedriver själv en politik som är skrämmande ur en demokratisk synvinkel. Regeringen vill bland annat driva igenom censurlagar. Man försöker tvinga privata företag att gå med på att "frivilligorganisationer" ska rensa ut alla åsikter på deras sociala medier eller sökmotorer som enligt denna socialistiska regering anses som misshagliga. Detta är något som jag och det nya starkt växande partiet Alternativ för Sverige ser oerhört allvarligt på.

Regeringen har tidigare, i armkrok med de icke folkvalda byråkraterna i EU, angripit diverse länder för att deras medielandskap är politiskt vinklat. Samtidigt är Sveriges medielandskap extremt likriktat, även om alternativa medier, tack och lov, till viss del väger upp det.

Det är synnerligen allvarligt när propaganda smyger sig in i barnprogram i SVT. Anledningen till att jag skrev denna interpellation var ett inslag i ett barnprogram där det framfördes åsikter om att det är okej att gömma illegala flyktingar. I Barnkanalen har tidigare också bland annat en slöjbeklädd kvinnlig brandman deltagit. Att våra barn ska behöva utsättas för politisk, religiös eller ideologisk indoktrinering när de tittar på barnprogram anser jag vara under all kritik.

Det är oerhört problematiskt att SVT mer liknar en propagandakanal än en oberoende institution för kunskaps- och nyhetsförmedling. EU-valvakan 2014 var till exempel ett skämt, där politiskt korrekta individer fick ett enormt utrymme att bedriva propaganda. Efter brexit intervjuade SVT flera dagar näst intill uteslutande dem som hade röstat för att Storbritannien skulle stanna kvar i unionen – detta också av propagandaskäl. Likaså var rapporteringen under massinvandringsvågen 2015 vinklad och menad att skapa opinion för massinvandring, trots att många av dem som kom under 2015 var fullvuxna män som övergivit kvinnor och barn i krigsområden.

Herr talman! Alternativ för Sverige är ett nystartat parti. Vi växer oss allt starkare för varje dag. Vår lösning på problemet med SVT och public service är enkel och nödvändig. Det krävs att public service läggs ned och att man sedan återupprättar organisationen men i en betydligt mindre form än den nuvarande. På så sätt underlättar vi för nya oberoende journalister och medarbetare att ta plats i detta nystartade public service.

Sedan kan man vidta andra åtgärder. Till exempel kan man låta medborgarna få möjlighet att sluta betala avgift utan att behöva slänga ut tv:n om de anser att public service har agerat felaktigt. På det sättet minskar man tröskeln för att betala och ökar samtidigt pressen på att public service följer de demokratiska spelregler som public service är satt att göra.

Vidare vill Alternativ för Sverige lägga ned Myndigheten för press, radio och tv, då denna myndighet i huvudsak misslyckas med att bereda granskningsärenden på ett tillfredsställande sätt.

Prot. 2017/18:102
20 april

Svar på
interpellationer

Anf. 26 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH
KUHNIKE (MP):

Herr talman! Tack, riksdagsledamot Ahl, för interpellationen! Vi lever i en demokrati som har utvecklat vårt land på ett fantastiskt sätt – ett imponerande sätt – under de senaste 200 eller 150 åren. Det finns otroligt mycket att vara stolt över med vårt land.

Jag vill verkligen uppmana riksdagsledamot Ahl att använda sina demokratiska rättigheter och att med de demokratiska metoder som vi har utvecklat och som vi alla har möjlighet att dagligen manifesteras anmäla de felaktigheter som riksdagsledamoten upplever till granskningsnämnden.

Anf. 27 JEFF AHL (-):

Herr talman! Som jag sa i mitt första anförande finner jag ingen anledning att göra det eftersom dessa granskningsärenden allt som oftast inte leder någon vart.

Public service är i dag infiltrerat av vänsterextrema och islamistiska krafter, något som jag förstår att även kulturministern såklart understöder. Det är allmänt känt att Miljöpartiet, Vänsterpartiet, Socialdemokraterna, Centerpartiet och Moderaterna är de fem partier som i störst utsträckning antingen tillåter sig att bli infiltrerade av eller kanske medvetet samarbetar med islamister. Därför vill självfallet inte något av dessa partier vidta några som helst åtgärder för att komma till rätta med de demokratiska problemen som public service i dag innebär.

Därför är det extra allvarligt när vanligt folk kommer att förhindras att kunna rösta med fötterna – så blir det om den skatt som diskuteras som alternativ till dagens avgift drivs igenom. På så sätt cementeras också bilden av en alltmer åsiktsrepressiv stat som med olika skattefinansierade propagandaorgan ska verka simultant för att trycka ned åsikter som det politiskt korrekta etablissemang anser vara misshagliga. Det är samma etablissemang som gör allt för att upplösa nationalstaten.

För dem med en totalitär syn på vad som är rätt åsikt är det av särskild vikt att indoktrinera barn. I skolan utsätts i dag barn för propaganda både från lärare och från olika organisationer som tillåts bjudas in och breda ut sig. Det har framkommit uppgifter att rektorer skrämmar vissa elever till tystnad, bland annat genom att polisanmäla dem till Säpo.

SVT ska bara ses som en del av en större åsiktsrepressiv apparat. Därför är det anmärkningsvärt att inte fler politiker i övriga partier reagerar när våra barn utsätts för politisk propaganda. Det spelar ingen roll vad det är för åsikter eller om man sympatiserar med åsikterna. Det ska aldrig tillåtas att barn utsätts för politisk propaganda.

Jag har inte sympatiserat med Miljöpartiet i särskilt många frågor, men jag har alltid haft respekt för Miljöpartiet på det sättet att man ofta har stått upp för demokratiska grundvärden. Det har helt klart genomförts någon form av paradigmskifte i partiet, och det har säkerligen att göra med det organiserade samarbete som man numera har med islamistiska element i samhället.

Herr talman! Jag hoppas att kulturministern är beredd att överväga någon form av åtgärder för att värna demokratiska grundprinciper och att denna regering agerar när våra barn blir utsatta för propaganda i forum som är mer eller mindre statliga. Men jag hyser inga illusioner om att vare sig ministern eller regeringen kommer att vidta några åtgärder, eftersom detta ligger i linje med andra åsiktsrepressiva åtgärder som man vill vidta. Bland annat har hovrättsrådet Katarina Rikte riktat skarp kritik mot det förslag om censurlagar som denna regering har för avsikt att försöka genomföra.

Avslutningsvis, herr talman, finner jag ingen anledning att vara stolt över denna regering, med tanke på hur man behandlar demokratiska grundprinciper. Det är någonting som jag som demokrat ser ytterst allvarligt på. Jag hoppas av hela mitt hjärta att även regeringen kommer till insikt.

Anf. 28 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH
KUNKE (MP):

Herr talman! Tack, Jeff Ahl, för de fortsatta meningsutbytena!

Vi lever i en demokrati, vilket ger oss enorma möjligheter att organisera oss och att med demokratiska metoder kämpa för det vi tror på. Detta underlättas av att vi lyssnar till varandra och respekterar varandra och inte för fram lögnen eller anklagar människor för sådant som inte är sant. Det underlättar för dem som lyssnar till oss som är politiker och som finns i denna kammare, och det banar väg för att människor som hör oss kan fatta egna beslut som är baserade på fakta.

Att inte göra det – att med falska anklagelser skapa en grogrund för att människor inte har fakta att utgå från – är att föra människor bakom ljuset. Det är en ytterst allvarlig sak som i slutändan hotar demokratiska samhällen.

För några år sedan hade jag förmånen att träffa en 101-åring. Det var inte vilken 101-åring som helst – de är ju alla helt fantastiska och unika, men han hade kämpat för demokrati i hela sitt liv. Han var med i Uppsala som student när de kämpade för att ge skydd åt judiska studenter. Därefter hade han fortsatt att organisera sig och på alla olika samhällsplan kämpa för alla människors lika värde och för att Sverige ska vara en stark och generös demokrati.

Han sa några kloka ord till mig. Vi njuter ju av frukterna av allt det som generationer av svenskar före oss har kämpat för. Våra grundlagar ger oss några av de mest generösa friheterna i världen, vilket är fantastiskt och någonting som vi måste värna. Jag frågade honom vad vi måste göra nu. Han såg mig djupt i ögonen med klarblå blick och sa: Alice, du måste varje dag demokratisera demokratin.

Det där har jag burit med mig – att jag varje dag ska kämpa för att demokratisera demokratin. Det gör jag på alla möjliga sätt och i förhållande till varenda människa jag möter. Jag gör det dels genom att lyssna och respektera, dels genom att lyfta fram och visa på alla vägar och kanaler som vi har, som så få människor i världen åtnjuter.

Vi får organisera oss fritt, och vi lever i ett land där vi investerar massor av miljoner i såväl public service – för att de ska kunna granska makthavare som riksdagsledamot Ahl och jag själv – som i en fri press och fria

medier, från höger till vänster, just därför att vi behöver journalistisk granskning. Jag nämnde detta i samband med en tidigare interpellation.

Vi behöver säkerställa att makten aldrig får sväva i någon egen sfär utan att den ständigt vänds ut och in på, så att våra medborgare och alla som bor i vårt land kan få bilda sig en egen uppfattning genom att få fakta på bordet och vända och vrida på dessa.

Public service har ett alldeles särskilt uppdrag när det gäller just att granska makten men också alldeles särskilda uppdrag i kris och i nödsituationer. Detta är de två stora anledningarna till att jag värnar public service. Jag är väldigt glad för att jag inte är ensam om det och för att en tydlig majoritet av riksdagens ledamöter också förstår vikten av stark och oberoende public service. Därför har vi myndigheter och inte politiker som sitter och granskar huruvida public service gör det de ska. Annars skulle det finnas en risk att mitt eller Jeff Ahls särskilda tyckande eller tänkande skulle påverka.

Det finns en ordning. Den har fungerat, och just nu utreds den igen av samtliga riksdagens partier. Det är en god ordning.

Anf. 29 JEFF AHL (-):

Herr talman! Det är helt rätt som ministern säger: Fakta ska vara grunden i en demokrati. Tyvärr har varken denna regering eller de tidigare borgerliga regeringarna levt upp till det – man har spridit lögnen och bland annat regeringens hemsida för att göra detta.

Jag tycker att det är intressant med den 101-åring som ministern tog upp. Det är dock märkligt att regeringen är beredd att genomdriva förändringar av just den grundlag som ministern menar är viktig att skydda. Som jag tidigare tog upp har experter som hovrättsrådet Katarina Rikte riktat allvarlig kritik mot att detta kan bli ett svart hål i svensk grundlag. Detta kan inte ses som något annat än att denna regering går i en riktning som är rakt motsatt det som ministern står och propagerar för.

Men det är precis så det alltid har varit med det politiskt korrekta etablissemanget: Man säger en sak, men de politiska beslut man genomför och är beredd att genomföra går i precis motsatt riktning.

Demokratin måste alltid erövrats av varje generation, annars kommer den aldrig att fungera. Därför är det oerhört allvarligt att vi nu har det samhälle och det medielandskap som vi har, som faktiskt motverkar det fria samtalet. Till exempel är det knappast så att det blir mer demokratiskt om vi får en skatt på public service än om vi har en frivillig avgift. Då ges ju inte medborgarna möjlighet att rösta med fötterna, som det kallas. Då ges inte medborgarna möjlighet att sätta tryck på public service genom att inte betala avgiften. Det är demokrati, och det är precis detta som denna regering inte företräder.

Anf. 30 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH
KUHNIKE (MP):

Herr talman! Jag vet inte hur mycket statsvetenskap som riksdagsledamot Ahl har studerat, men det kanske kunde vara idé att gå hem och ta fram kurslitteraturen och läsa på om hur vi tar beslut i Sverige, hur man förändrar lagar och vad en majoritet i riksdagen innebär.

Den kommitté som arbetade fram förslaget på en skatt var en kommitté med ledamöter från alla riksdagens partier. De kom fram till detta förslag.

Argumenten för att riksdagens partier vill att man ska finansiera public service via skattsedeln handlar, enkelt uttryckt, om att public service är en del av demokratin och en garant för denna och för att makten – sådana som jag – granskas. Man förstår att man på sikt måste säkerställa finansieringen, och därför har man föreslagit detta. Vi får se om det blir så, men detta är förslaget från alla partier i Sveriges riksdag.

Jag vill återigen poängtera att just det faktum att vi är en demokrati, vår rätt att organisera oss och vår föreningsfrihet gör att riksdagsledamot Ahl kan fortsätta att kämpa för det han tror på och försöka att vinna fler sympatier och röster. Det är ju en fantastisk möjlighet, men man får också vara beredd på att bli granskad och möta mothugg. Alla vi här i riksdagen kommer ju också att kämpa för det som vi tror på. Lyckligtvis är majoriteten av riksdagens ledamöter demokrater, så det finns hopp för Sverige.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 7 Svar på interpellation 2017/18:476 om ekonomiska förutsättningarna för Jamtli

Anf. 31 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH
KUNKE (MP):

Herr talman! Saila Quicklund har frågat mig hur jag avser att agera med anledning av den oro som hon menar finns hos representanter kring driften av Nationalmuseum Norr och statens del av åtagandet. Hon har också ställt frågan hur jag avser att agera med anledning av det brev som företrädare för Östersunds kommun och Region Jämtland Härjedalen har skickat till mig i egenskap av kulturminister.

Regeringen genomför ett antal insatser på kulturområdet i syfte att stärka kulturen i hela vårt land. Att alla ska ha möjlighet att delta i kulturlivet, oavsett vilken del av landet man bor i, är en kulturpolitisk prioritering.

Som jag angav i ett skriftligt svar till Saila Quicklund den 14 mars förstärktes Nationalmuseums anslag med 2 miljoner kronor i budgetpropositionen för 2016, för att stärka museets regionala närvaro. Förstärkningen ska ses som en del av regeringens ambition att öka tillgängligheten till och delaktigheten i kultur i hela landet, till exempel genom samarbeten med regionala museer. På så sätt kan Nationalmuseums verksamhet spridas och tillgängliggöras nationellt.

Utifrån denna förstärkning tog myndigheten själv beslut om att ingå ett samarbete med Jamtli om en etablering av en filial i Östersund. Därefter har myndighetens anslag även förstärkts med 65 miljoner kronor för 2018, och från och med 2019 beräknas anslaget förstärkas med 42 miljoner kronor. Totalt har Nationalmuseum ett anslag på ca 220 miljoner kronor för 2018.

Kulturdepartementet har haft kontakt med företrädarna för Region Jämtland Härjedalen och Östersunds kommun med anledning av skrivelsen. Regeringen fortsätter att följa frågan noga framöver.

Anf. 32 SAILA QUICKLUND (M):

Herr talman! Tack, kulturministern, för svaret!

Interpellationen har kommit till stånd därför att det finns en stor oro kring regeringens insatser gällande driftsstödet till Jamtli. Det finns olika bilder av vad man har kommit överens om tidigare. En interpellation är ju också till för att skapa tydlighet och ha en dialog, så mina förhoppningar är att det blir en bättre tydlighet i den här frågan.

Jamtli är ett av Sveriges största museer. Det ligger i en region med en mångårig, besvärlig demografisk situation. Jamtli har varit en väldigt viktig aktör inom turismen i vårt län – en stor anledning för att bland annat norska turister kommer till Östersund. Man har varit väldigt offensiva också i den här frågan.

Jamtli kan verkligen bidra till en regional utveckling. Jag tycker att det är imponerande att man med en omsättning på 80 miljoner i alla fall har lyckats skapa den här filialen.

Byggnationen har kostat Jamtli lika mycket som hela deras årsomsättning, alltså 80 miljoner kronor. Man har också lyckats få ihop sin del av det som beräknas som årlig driftskostnad, 4,5 miljoner kronor.

Enligt Jamtli har departementet i flera omgångar sedan 2010 uttryckt att Nationalmuseum ska arbeta efter den modell som har etablerats på Moderna museet i Malmö, att modellen var bra och den som man med fördel kunde använda sig av i Östersund – en modell för Jamtli.

Jamtli med sin region står för kostnaden för byggnaden, 80 miljoner kronor, medan Jamtli, regionen, Nationalmuseum och staten delar på den årliga driftskostnaden, som Nationalmuseum och Jamtli har beräknat till 9 miljoner kronor. Denna driftskalkyl har varit väl känd av staten ända sedan 2011–2012, och man har inte sagt något annat än att 9 miljoner kronor skulle vara utgångspunkten. Det måste också, enligt departementet, vara taket för driftskostnaden.

Nationalmuseum och Jamtli har i ett tidigt skede haft en mer avancerad driftsbudget på 11,5 miljoner kronor, men då sa departementet att 9 miljoner skulle vara taket. Det visar alltså att det har varit en dialog kring det här och att utgångspunkten har varit 9 miljoner.

Om man inte får det som man har räknat med från staten innebär det att man bara kan ha en utställning per år i stället för tilltänkta två. Det innebär att man inte kan sprida reklam och annonsera om den verksamheten på det sätt som man skulle vilja göra, utan det blir mer lokalt. Det innebär också att man bara kan ha öppet dagtid, vilket är förödande.

Jag och många med mig är väldigt oroliga. Man talar om tillgängligheten till kulturen, men när regeringen agerar så här går det ju i rakt motsatt riktning.

Regeringen uttrycker att man kommer att få driftsstöd. Man har haft en dialog kring detta och summorna är klara, ändå väljer regeringen att i stort sett halvera stödet. Jag vill gärna att ministern tydliggör sitt ställningstagande än mer än det jag får i svaret på interpellationen.

Anf. 33 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH
KUNKE (MP):

Herr talman! Tack, Saila Quicklund, för interpellationen!

Jag är kulturminister i en regering som har ökat Sveriges kulturbudget med 1 ½ miljard kronor. Många av dessa kronor pumpas ut i vårt land

därför att vi vill se mer kultur till fler. Vi har aldrig gett sken av något annat. Vi ska säkerställa att människor i större utsträckning kan utöva kultur i hela vårt land, oavsett var man bor, men också ta del av andras kulturutövande och konstupplevelser. Därför är förstås den stora frientréform som vi har genomfört – många av de stora museerna i vårt land ligger i Stockholm – ett led i att öppna för kulturupplevelser men också, vilket jag har sagt i svar på tidigare interpellationer och i debatter, att få ut de gemensamma skatter vi har i hela vårt land. Därför har jag flertalet gånger uttryckt mig i oerhört positiva ordalag när det gäller Jamtli och hela det arbete som bedrivs där och på Nationalmuseum.

Vi har förstärkt Nationalmuseums budget kraftigt; hela Nationalmuseums satsningen är enorm. Det är en enorm renovering som vi har investerat väldigt många kronor i. Museet öppnar i oktober. Vi har också tillsatt en internationellt högt renommerad chef, Susanna Pettersson. Det är en stor satsning på flera plan. Och det är fortsatt så att Jamtli är en del av den prioritering vi gör.

I övrigt kan jag inte gå in i detalj på exakt hur många miljoner som ska säkerställa att det finns en verksamhet där som fungerar och når många människor. Men vi följer diskussionen noga och för löpande samtal med framför allt Nationalmuseum. Men vi har förstås också en dialog med representanter från Jamtli för att säkerställa att det blir en bra verksamhet och att vi investerar skattebetalarnas pengar på det sätt som man ska förvänta sig av en regering som har höga kulturpolitiska ambitioner.

Anf. 34 SAILA QUICKLUND (M):

Herr talman! Tack för svaret, ministern!

Av någon anledning är det väldigt besvärligt för regeringen att hitta finansieringen till Jamtli och klara sin del i överenskommelsen. Däremot är det för regeringen väldigt förståeligt att en restaurering och ombyggnad av Nationalmuseum i Stockholm kan kosta över en miljard. Vi talar också om att hyreskostnaderna kommer att öka till 80 miljoner kronor.

Det är märkligt och överraskande att kulturministern och regeringen kan göra dessa stora satsningar i Stockholm medan det verkar vara som ett oöverstigit berg att hitta 4,5 miljoner kronor till filialen Nationalmuseum Norr i Östersund, något som vi också haft en dialog kring. Där är förväntningarna att regeringen uppfyller sin del när det gäller kraven.

Regeringen har sedan 2011 vetat vad det kommer att kosta att driva den här verksamheten. Man har också varit med och lagt kostnaden på den nivå som både Jamtli och Nationalmuseum har planerat utifrån. Regeringen har ju instruerat Jamtli så att parterna ska följa modellen med Moderna museet i Malmö, vilket säger att driftskostnaderna ska delas lika.

Herr talman! Sett från perspektivet land och stad är skillnaderna kännbara även på kulturområdet. Organisationen Hela Sverige ska leva har kartlagt fördelningen av de offentliga kulturstöden över landet, och resultatet är verkligen en ögonöppnare. Jag ska ta några exempel.

44 procent av statens kulturutgifter går till just Stockholm. 80 procent av EU:s kulturstöd, Kreativa Europa, går till storstadsregionerna. De län som inte har fått något kulturstöd från kulturprogrammet åren 2008 och framåt är Sörmland, Blekinge, Halland, Värmland, Dalarna, Västernorrland, Jämtland och Norrbotten.

Regeringen har tillfört pengar till de statliga museerna, som främst ligger i Stockholm, och till fri entré. Det är också en fördelning som gynnar storstäderna på bekostnad av landsbygden.

Hur kan det vara så lätt att få fram 80 miljoner kronor till våra stora museer, främst belägna i storstäderna, och till fri entré men så svårt att leva upp till de åtaganden man har vad gäller regionala satsningar som Nationalmuseum Norr och Jamtli?

Därtill kan läggas biomomsen, som slår hårt mot just landsbygdsbiografer.

Kulturministern säger i sitt svar att hon har varit i dialog med regionala och kommunala företrädare i denna fråga. Jag skulle gärna vilja veta vad som kom ut av dessa samtal.

Anf. 35 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH
KUNKE (MP):

Herr talman! Att göra denna fråga till en konflikt mellan stad och land är på gränsen till oärligt, för det är inte sanningen. Fakta är att denna regering har investerat mer i kultur i hela vårt land än vad någon tidigare regering har gjort.

Exempel på detta är Kulturskolan, där 100 miljoner om året pumpas ut till alla Sveriges kommuner, och biblioteken, som får 250 miljoner om året. Vidare öronmärks pengar till just biografer på landsbygd. Filmfestivaler på landsbygd är ett annat särskilt prioriterat område som har förstärkts med ytterligare 15 miljoner – och så vidare.

De siffror man lägger fram som argument i en sådan här diskussion måste man sätta i sitt sammanhang och berätta vad de är baserade på. Anledningen till att det i statistik går att utläsa att mycket pengar går till våra storstäder, framför allt till Stockholm, är också att våra nationalscener och stora verksamheter ligger i Stockholm och har funnits här sedan de startades, och då blir det förstås en övervikt.

Låt mig understryka att aldrig tidigare i Sveriges historia har någon kulturminister eller regering investerat mer i kulturpolitiken i kronor räknat än vad vi gör just nu. Det är jag mycket glad för, men det betyder inte att jag är nöjd. Jag är tvärtom långt ifrån nöjd, och jag tänker kämpa för mer kultur till fler.

Jag tänker också kämpa för att vi tydligt och med kraft arbetar för att få ut Sveriges skatter i hela landet och att vi sprider verksamheter, och Jamtli är ett fantastiskt exempel på det.

Det vi har fått ut av samtalen, dels med representanterna för regionen och Jamtli, dels med Nationalmuseum, som ju är den myndighet som vi har löpande samtal med och som också månar om detta samarbete, är underlag för hur vi framåt ska fortsätta investeringen och få goda exempel som vi kan sprida till fler orter och platser runt om i vårt land.

Anf. 36 SAILA QUICKLUND (M):

Herr talman! Jag ställer verkligen inte dessa verksamheter mot varandra, för kulturen är viktig oavsett. Men vi måste dock konstatera fakta; det är en sakfrågediskussion.

Jag tycker att regeringen bygger murar. Det är tydligt att kulturen blir ojämlig. Kulturen får inte utrymme i hela landet; det är stora skillnader. Genom att inte uppfylla den överenskommelse man har haft och den viljeriktning som har varit så tydlig från regeringen skapas ännu större klyftor, och det oroar. Det oroar oss som bor och verkar i ett landsbygds-län, men det borde också oroa regeringen. Jag kommer givetvis att fortsätta att följa denna fråga.

Jag fick inget svar från ministern på vad som kom ut av dialogen med de lokala företrädarna, utan ministern valde i stället att ta upp dialogen med Nationalmuseum här i Stockholm. Det hade varit intressant med ett svar, så ministern får gärna förtydliga ytterligare vad som kom fram i samtalen med de lokala företrädarna.

Vi är fortfarande oroliga och tycker inte att vi har fått de svar vi hade önskat och en tydlighet i denna fråga. Men vi fortsätter att följa den. Jag kan bara be ministern att beakta det som har kommit fram. Nu har vi fått denna byggnation, och den står där. Men det är mycket frustrerande att vi inte kan nyttja dess fulla potential. Kulturen är viktig, även i Norrland. Jag ber ministern att beakta detta och agera så att det blir en positiv riktning i frågan.

Anf. 37 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH
KUHNE (MP):

Herr talman! Jag tackar Saila Quicklund för interpellationen.

Mitt svar är att jag kommer att fortsätta att kämpa för mer kultur till fler i hela vårt land. Jag är glad för att vi gör historiska satsningar just på kultur i hela vårt land, på konst, på barns möjligheter, på tillgänglighet, på allt. Vi fullständigt pepprar landet med nya förslag och initiativ och prioriterar att investera i konst och kultur.

Jag kommer att fortsätta att göra detta generellt, och i sak kommer jag förstås också att genom den direktdialog som mitt departement har med representanter för Jamtli och framför allt med Nationalmuseum, som är den myndighet som lyder under Kulturdepartementet, säkerställa att vi arbetar för Jamtlis fortsatta filialverksamhet och att konsten och våra gemensamma skatter når ut till hela landet.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 8 Svar på interpellation 2017/18:480 om Unga Örnar i kommunal verksamhet

Anf. 38 Statsrådet ARDALAN SHEKARABI (S):

Herr talman! Lars Beckman har frågat mig vilka åtgärder jag vill vidta för att säkerställa att kommunala fritidsaktiviteter för barn inte organiseras av en av arbetarrörelsens politiska organisationer. Lars Beckman har även frågat om jag anser att det är en önskvärd ordning att politiska organisationer ansvarar för kommunala sommarläger och fritidsgårdar samt om jag avser att inte vidta några åtgärder mot att kommunalt finansierad verksamhet kan kräva att personalen måste dela arbetarrörelsens värderingar.

Kommuner och landsting är viktiga aktörer i det lokala arbetet med kultur- och fritidsaktiviteter, som bland annat riktar sig till barn och unga. Kultur- och fritidsverksamhet är ett område där kommuner och landsting i huvudsak agerar utifrån sin allmänna kompetens, vilken grundar sig på de allmänna befogenheterna enligt kommunallagen.

Kommuner och landsting har enligt regeringsformen ett starkt självstyre. Detta innebär att utrymmet för självbestämmande och egna initiativ från kommunerna och landstingen är stort. Det finns inget som hindrar att kommuner och landsting upphandlar kultur- och fritidsverksamheter som utförs av organisationer med olika verksamhetsinriktningar.

En stor variation av verksamheter och inriktningar inom den kommunala kultur- och fritidsverksamheten utgör en tillgång som bidrar till den lokala mångfalden.

Kommuner och landsting ska självfallet iakttä saklighet och opartiskhet samt värna om demokratiska grundläggande värderingar i sin verksamhet.

Enligt gällande upphandlingsregelverk ställs även krav på att upphandlade myndigheter ska behandla leverantörer på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt. Därutöver har en leverantör som inte vinner en upphandling möjlighet att begära överprövning i domstol om denne anser att den upphandlade myndigheten till exempel har brutit mot en bestämmelse i regelverket.

Utöver detta ska kommuner och landsting enligt den kommunala likställighetsprincipen behandla sina medlemmar lika om det inte finns sakliga skäl för något annat. Detta innebär att medlemmar eller grupper av medlemmar i samma situation ska behandlas lika och att särbehandling endast får ske på saklig och objektiv grund.

Jag har förtroende för den kunskap och erfarenhet som finns ute i landet och utgår från att dessa principer beaktas.

Anf. 39 LARS BECKMAN (M):

Herr talman! Tack, statsrådet, för svaret!

Vad har Zlatan och Unga Örnar för samband? Det kommer jag att återkomma till.

Bakgrunden till interpellationen är enkel: Jag vill att barn och ungdomar ska ha rätt att vistas i en opolitisk miljö när det är en kommun som finansierar verksamheten. Om det finns föräldrar, partier eller organisationer som vill bedriva fritidsverksamhet för unga utan kommunala subventioner och bidrag har jag inga synpunkter på det.

Men Unga Örnar, som jag har ställt frågor om här, är en del av arbetarrörelsen i Sverige, vilket Unga Örnar också skriver på sin hemsida. Orda-grant står det så här: "Unga Örnar är arbetarrörelsens barn- och ungdomsorganisation".

I samband med förstamajdemonstrationer och valrörelser medverkar Unga Örnar ofta med ansiktsmålning för barn, och det finns en kraftig överrepresentation bland Unga Örnar-föreståndare som har partipolitiska uppdrag för Socialdemokraterna. Det är kanske inte så konstigt med tanke på de krav som man ställer upp. Jag har noterat att Unga Örnar i platsannonser har krav på att man ska dela arbetarrörelsens värderingar för att vara anställd. I en platsannons jag såg stod det till och med att det krävs att man är medlem, men det framgick inte var.

Detta är inga problem, herr talman. Unga Örnar och Socialdemokraterna får bedriva vilken verksamhet de vill. Problemet uppstår när en kommun lägger ut en verksamhet på entreprenad till denna organisation.

Jag har noterat att statsrådet har ett stort engagemang i att vilja förbjuda friskolor – vissa friskolor. Jag noterar också att Shekarabi, när han motiverar sin grundinställning mot konfessionella friskolor, säger så här: ”Om vi har *en* elev i Sverige som utsätts för religiös påverkan i skolan, om vi har *en* elev i Sverige som får en utbildning som inte utgår från de värderingar som ska präglade vårt samhälle – då har vi misslyckats”.

Om vi byter ut religiös påverkan i skolan mot politisk påverkan på kommunala fritidsgårdar eller sommarläger, blir det också ett misslyckande enligt statsrådet? Eller finns det noll politisk påverkan från arbetarrörelsens ungdomsorganisation?

Ena sekunden säger man si, och andra sekunden säger man så. Då blir naturligtvis min fråga till statsrådet: Finns det en risk för att *ett* barn i Sverige har blivit påverkad av den socialdemokratiska toppolitiker som samtidigt arbetar på Unga Örnar? Finns det en risk för detta? Ja, jag tror det.

Jag har full respekt för att arbetarrörelsen sedan 1900-talets början har bedrivit ungdomsverksamhet. I det gamla socialdemokratiska samhället var det så, herr talman, att man började i Unga Örnar, gick till SSU, gick med i Socialdemokraterna, handlade på Konsum, tankade på OK och, när den tiden kom, gick till Fonus. Men i dag har vi inte ett sådant samhälle längre, utan nu har vi ett modernt samhälle.

Jag blev ändå glad när jag lyssnade på statsrådets svar och han sa: ”En stor variation av verksamheter och inriktningar inom den kommunala kultur- och fritidsverksamheten utgör en tillgång som bidrar till den lokala mångfalden.” Det är insiktsfullt, herr talman. Detta är värderingar som jag tycker är viktiga, även när det gäller friskolor och andra verksamheter.

Det blir väldigt konstigt när man har ett korståg när det gäller vissa delar men att statsrådet är helt tyst och inte ser några som helst problem med den omfattande verksamhet som lagts ut på entreprenad på en politisk organisation som, i det här fallet, står nära Unga Örnar.

Anf. 40 SOTIRIS DELIS (M):

Herr talman! Tack, ministern, för att jag får delta i denna debatt om en mycket intressant frågeställning från riksdagskollegan Lars Beckman!

Under detta år, då riksdagsvalet närmar sig, blir ämnet extra känsligt. Jag hoppas, eller jag vet, att statsrådet är införstådd med detta.

Jag noterade att statsrådet avslutade sitt svar till riksdagsledamot Lars Beckman med att säga att han har förtroende för att principerna beaktas. Det var mycket intressant. Statsrådet utgår alltså ifrån att saker och ting som skickas ut i pappersform beaktas, respekteras och därmed omvandlas till verkliga handlingar. Statsrådet får ursäkta mig, men jag förväntar mig att statsrådet lämnar förtroendet, som statsrådet är berättigad att ha, och flyttar sin position till att säkerställa att det blir så.

Detta är mycket intressant: resan från att ha förtroende för att systemet fungerar till att sedan vidta åtgärder i rollen som statsråd, vilken är betydelsefull för landet – alltså att gå från förtroende till säkerställande.

Att säkerställa neutraliteten är ett mål som vi strävar efter, återigen, inför det stundande riksdagsvalet.

Jag vill återkomma till det resonemang som kollegan Lars Beckmans förde under sitt anförande, om friskolor, religiös påverkan och politisk påverkan. Detta är mycket intressant. Om man är emot religiös påverkan bör man följaktligen, i logikens tecken, vara emot ensidig politisk påverkan.

Jag har absolut ingenting emot att svenska medborgare deltar aktivt och fortbildar sig i vad som händer i den svenska politiska debatten, men jag tror nog att vi alla förväntar oss att det ska ske i en balanserad tillställning.

Med andra ord: Jag efterlyser under debattens gång statsrådets inställning och ambition. Ska statsrådet sitta kvar på förtroendestolen, eller ska statsrådet förflytta sig till säkerställandestolen, där man ser till att saker och ting som står på papperet blir verklighet?

Anf. 41 Statsrådet ARDALAN SHEKARABI (S):

Herr talman! Tack, riksdagsledamöterna, för denna interpellationsdebatt!

Det finns anledning att inledningsvis poängtera vad denna debatt har för syfte. Nu får vi gå till de regelverk vi har – regeringsformen, riksdagsordningen och riksdagens interna bestämmelser – för att ta reda på vad en interpellationsdebatt kan handla om, eftersom riksdagsledamoten Lars Beckman nämner förslag som presenteras av det socialdemokratiska partiet inför valet i september 2018 och som handlar om förbud mot religiösa skolor. Det är inte ett förslag som behandlas av regeringen.

En riksdagsledamot kan ställa en interpellation till ett statsråd i en angelägenhet som angår statsrådets tjänsteutövning, alltså regeringens hantering av ärenden. Jag deltar i denna interpellationsdebatt i egenskap av civilminister och representant för regeringen, inte minst med anledning av mitt ansvarsområde: lagreglering av kommunal verksamhet. Jag svarar utifrån min portfölj som civilminister.

Förslaget om att stoppa religiösa friskolor, som är ett socialdemokratiskt vallöfte utanför regeringens hantering av ärenden, kan inte vara föremål för denna interpellationsdebatt. Detta är inte ett forum för diskussion om partipolitiska frågor som ligger utanför regeringens hantering av ärenden.

Det finns däremot andra forum, som talmannen säkerligen kan upplysa riksdagsledamöterna om, till exempel allmänpolitiska debatter som anordnas i riksdagen när det finns förutsättningar att föra en partipolitisk debatt i kammaren. Sedan har vi obegränsade möjligheter att föra en debatt utanför denna kammare om de lagförslag som olika partier presenterar inför valrörelsen.

För att gå tillbaka till den rättsliga frågeställning som kan vara föremål för diskussion i denna debatt så är kultur- och fritidsverksamhet, som är verksamheter som ofta riktar sig till barn och ungdomar, ett oreglat område. Där finns normalt sett ingen skyldighet för kommuner att tillhandahålla den typen av tjänster. Däremot bedriver kommuner kultur- och fritidsverksamhet också i den oreglerade delen utifrån de allmänna befogenheter som våra kommuner har i enlighet med kommunallagen.

Herr talman! Vi har valt en ordning i Sverige där vi har ett mycket stort förtroende för landets kommuner och landsting. Det kommunala självstyret i vårt land är skyddat i vår grundlag – regeringsformen. Vi har ett decentraliserat välfärdsupplägg, där kommunerna utifrån det förtroende som medborgarna visar kommunerna i lokala och regionala val vart fjärde år har ett stort handlingsutrymme att reglera och bedriva verksamheter som är frivilliga och som inte åligger kommunerna att utföra. Detta handlingsutrymme har naturligtvis vissa begränsningar, och det är de begränsningar som följer av vår regeringsform om bland annat kompetensen men också av den nationella lagstiftningen. Framför allt finns begränsningarna i kommunallagen.

Vi vet att kommunerna bara får ta hand om angelägenheter av allmänt intresse som anknyter till kommunens område och dess medborgare. Det finns också andra begränsningar som rör hur man behandlar sina medborgare. Utifrån de frågor som ställs här är det viktigt att förhålla sig till dessa begränsningar.

Anf. 42 LARS BECKMAN (M):

Herr talman! Jag tackar statsrådet för denna statsvetenskapliga lektion. Jag har full respekt för att statsrådet vill ägna hälften av sitt anförande åt att inte debattera eller diskutera det som frågan handlar om.

Jag har ställt tre konkreta frågor. Vilka åtgärder avser statsrådet att vidta för att säkerställa att kommunala fritidsaktiviteter för barn inte organiseras av en av arbetarrörelsens politiska organisationer? Anser statsrådet att det är en önskvärd ordning att politiska organisationer ansvarar för kommunala sommarläger och fritidsgårdar? Det är en konkret fråga.

Det står naturligtvis statsrådet fritt att som regeringsföreträdare hitta angelägna frågor att driva.

Min enkla fråga till statsrådet är: Ser statsrådet någon risk med att *ett* barn någonstans i Sverige – i Kiruna, Ystad, Gävle eller Uppsala – blir påverkat politiskt av en anställd när Unga Örnar ställer kravet att man ska dela arbetarrörelsens värderingar för att arbeta där?

Herr talman! Låt oss göra ett test. Den kommunala fritidsgården i kommun X söker medarbetare. I den platsannonseren skulle det då stå: Vi kräver att du delar arbetarrörelsens värderingar för att jobba i denna kommunala verksamhet.

Herr talman! Jag tror inte att det vore en möjlig platsannonser. Den är inte heller önskvärd. Jag tycker att det ska vara en rättighet att kunna skicka sina barn till fritidsverksamheter där man inte delar arbetarrörelsens värderingar. I till exempel Forsbacka utanför Gävle finns det en fritidsgård som heter Knoppen. Det är en mycket bra verksamhet, och jag har vänner som har jobbat där och har inga synpunkter på själva innehållet. Men fortfarande är det så att Unga Örnar ställer krav på att man ska dela arbetarrörelsens värderingar för att arbeta där. Om jag då bor på denna ort, vart ska jag då skicka mina barn? Den frågan går att besvara med ett ja eller ett nej.

Ser statsrådet någon risk för att *ett* barn i Sverige kan ha blivit påverkat ideologiskt, politiskt eller på annat sätt i en verksamhet som har varit kommunalt finansierad? När jag googlade och tittade på platsannonser såg jag att man skulle skicka sin ansökan om arbete till Sveavägen 68. Jag förknippar denna adress mycket starkt med ett politiskt parti i Sverige.

Unga Örnar och Socialdemokraterna får bedriva hur mycket ungdomsverksamhet de vill. Men grundproblemet uppstår när man utför verksamheten på entreprenad åt en kommun och får skattepengar till sin verksamhet, skattepengar som du och jag betalar för en politisk verksamhet där man kräver att de som jobbar där ska dela arbetarrörelsens värderingar.

Ni har en mycket bra förmåga att ha en fantastisk dubbelmoral. Om en internationellt känd svensk fotbollsspelare säljer lotter eller arrangerar spel rasar statsrådet. Men samma statsråd representerar ett parti som har sålt lotter på kredit till överskuldssatta. Samma parti som vill förbjuda vissa saker och skolor arrangerar glatt ungdomsläger med sin ungdomsorganisation.

Herr talman! På något sätt känns det som att ni inte har en linje, utan det verkar som att när far super är det rätt. Men jag kan ha fel. Överbevisa mig gärna.

Jag vill veta om statsrådet ser en risk för att *ett* barn i Sverige någonsin har blivit påverkat ideologiskt i den verksamhet som Unga Örnar bedriver?

Anf. 43 SOTIRIS DELIS (M):

Herr talman! Jag lyssnade noga på statsrådets tankar som framfördes här. När jag kom till Sverige för ca 40 år sedan fick jag veta att den som blir medlem i LO per automatik blir medlem i det socialdemokratiska partiet.

Jag hörde också att statsrådet refererade till ett oreglerat område när det gäller dessa saker. Då ingår det i statsrådets portfölj att göra någonting åt det. Situationen blir mer komplicerad när det gäller att hantera frågor kring datasäkerhet, fake news och så vidare. Varför kan vi då inte göra på samma sätt även här, det vill säga strömlinjeforma och inte ge utrymme för feltolkningar och skapande av fel? Det skulle alla tjäna på, framför allt tjänar demokratin på det.

Jag vill återigen säga, med risk att jag tjarar på statsrådet, att det gäller att så att säga flytta från förtroende till säkerställande. Förtroendet finns naturligtvis. Men när det kommer till avstämning om förtroendet fungerar, hur står det då till?

Anf. 44 Statsrådet ARDALAN SHEKARABI (S):

Herr talman! Låt mig inledningsvis återigen tacka riksdagsledamöterna för denna interpellationsdebatt och inte minst för det breda samhällsengagemang som tar avstamp i dessa frågor som rör spel- och lotterirättsliga frågeställningar och inte minst konstitutionella frågeställningar som lyfts fram i denna debatt. Det är glädjande att det finns ett så brett engagemang i denna kammare.

Låt mig också poängtera att jag, som minister med ansvar för kommunala angelägenheter, välkomnar att det finns riksdagsledamöter som beaktar den kommunala vardagen – även i debatten här – och som har ett kommunalrättsligt perspektiv på den politiska debatten. Det bör finnas fler aktörer som beaktar kommunernas förutsättningar och som lyfter in den kommunala verkligheten i debatten i denna kammare.

Med detta sagt vill jag återigen poängtera att kommunala angelägenheter bör diskuteras i kommuner när det inte finns rättslig reglering och tvång att bedriva verksamheter av välfärdsart.

Lars Beckman är fri att inom ramen för sitt kommunalpolitiska engagemang i den berörda kommunen lyfta fram dessa frågeställningar, ställa förtroendevalda och dem som leder Gävle kommun till svars för detta ställningstagande och säkerställa att kommunledningen i Gävle följer det kommunalrättsliga regelverk och det upphandlingsrättsliga regelverk som kan komma i fråga och som kan vara relevant i denna situation.

Men när det handlar om debatten här i riksdagen måste vi utgå från det nationella regelverket i enlighet med vår grundlag och riksdagsordning. Då vill jag återigen påminna riksdagsledamöterna om att vi har en kommunallag. Där fastställs de allmänna begränsningar som finns i det kommunala handlingsutrymmet och i det kommunala självstyret. Sedan finns det speciallagstiftning på lagreglerade områden som också helt enkelt innebär en del begränsningar och regelverk som kommunerna måste förhålla sig till.

När det gäller köp och finansiering av verksamheter som utförs av privata aktörer har vi ett mycket detaljerat regelverk i bland annat lagen om offentlig upphandling och lagen om valfrihetssystem där det ställs generella krav på upphandlande myndigheters agerande.

Herr talman! Det är mycket svårt för mig att i en sådan här debatt uttala mig enskilda ärenden som rör offentliga upphandlingar. Men det gläder mig att det i vårt land finns konkurrensrättsliga och upphandlingsrättsliga tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn gentemot kommunerna.

Är det så att kommuner begår lagbrott eller agerar i strid med bland annat det upphandlingsrättsliga regelverket har vi naturligtvis en ordning för detta som bland annat Konkurrensverket ansvarar för.

Ur det generella perspektivet vill jag återigen påminna ledamöterna om att vi bör respektera det kommunala självstyret. Vi bör respektera den skillnad som görs på lagreglerade områden där kommuner har att hantera rättsliga åligganden och de områden där kommuner frivilligt väljer att tillhandahålla tjänster och erbjuda kommunmedborgarna tjänster.

Anf. 45 LARS BECKMAN (M):

Herr talman! Här har vi ett statsråd som har gått i korståg mot landets friskolor. Vi har ett statsråd som har gått i korståg mot vinster i välfärden för att han vill förändra lagstiftningen. Nu står samma statsråd här och hänvisar till någon annan. Det var någon annans ansvar.

Vi har efter 14 minuter fortfarande inte fått det enkla svaret från statsrådet. Anser han i likhet med mig att barn ska ha rätt att vistas i en miljö som är opolitisk? Anser statsrådet att barn i Sverige som går till en fritidsverksamhet ska ha rätt att vistas i en opolitisk miljö? Den frågan går att besvara med ja eller nej.

Om statsrådet anser, vilket jag verkligen hoppas, att barn ska ha rätt att vara i en verksamhet – en fritidsgård, en fritidsklubb eller ett sommarläger finansierad av våra skattemedel – som är opolitisk, vad tänker då statsrådet göra åt det?

Statsrådet har hela makten att tillsammans med sina vänner i regeringen lägga fram ett lagförslag till Sveriges riksdag, precis som statsrådet gör på andra områden där statsrådet reser land och rike runt för att han vill förändra lagstiftningen.

Om statsrådet kommer med ett väl balanserat förslag till Sveriges riksdag och säger: Självklart ska vi inte ha politiska sidoorganisationer som tillåts bedriva verksamhet på entreprenad där man ställer krav på att man ska dela arbetarrörelsens värderingar, och vi ska säkerställa att barn ska ha rätt att vara i en fritidsklubb i en opolitisk miljö – är jag relativt säker på att en sådan lagstiftning sannolikt skulle få brett stöd i Sveriges riksdag.

Men det bygger på att statsrådet har sett problemet och svarar på frågan: Finns det risk att ett barn i Sverige har påverkat ideologiskt av en organisation närstående Socialdemokraterna?

Anf. 46 Statsrådet ARDALAN SHEKARABI (S):

Herr talman! Jag vill avslutningsvis återigen tacka Lars Beckman och övriga som deltagit i diskussionen för denna debatt.

Jag beklagar att jag har sett som min uppgift att upplysa riksdagsledamöterna om de grundlagsrättsliga förutsättningar som gäller vid interpellationsdebatter. Jag ser fram emot att diskussionen förs i forum där det finns rättsliga förutsättningar att närma sig de frågeställningar som är mer av generell art som lyfts fram i denna debatt.

Det är viktigt att vi respekterar vår regeringsform och riksdagsordning vad gäller den här typen av debatter. Men det är också viktigt att vi står upp för det kommunala självstyret, som verkar vara under attack i dagens politiska dialog och samtal. Många förslag som lyfts fram av olika partier och aktörer går ut på att begränsa det kommunala självstyret.

Denna regering har tydligt tagit ställning för den decentraliserade välfärdsmodellen och vårt sätt att organisera välfärden utifrån självstyret för våra kommuner och landsting. Det är ett sätt som är värt att försvara.

Det kommer alltid att finnas synpunkter på hur självstyret utövas i enskilda kommuner och landsting. Det kommer alltid att finnas de som menar att de kommunerna gör felaktiga val utifrån de politiska och principiella ställningstaganden som finns i vårt land bland medborgarna.

Det är i slutändan kommunmedborgarna, medlemmarna i kommunen, som i allmänna och fria val får välja om eller avsätta de kommunala företrädarna. Det kan naturligtvis vara en fråga som diskuteras i Gävle kommun under de kommande månaderna.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 9 Bordläggning

Följande dokument anmäldes och bordlades:

Proposition

2017/18:249 God och jämlik hälsa – en utvecklad folkhälsopolitik

Skrivelse

2017/18:172 Riksrevisionens rapport om statligt ägda bolag med samhällsupdrag

§ 10 Anmälan om interpellation

Följande interpellation hade framställts:

den 19 april

2017/18:502 Rättsosäkerheten i Iran

av *Amineh Kakabaveh* (V)

till utrikesminister Margot Wallström (S)

§ 11 Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 19 april

2017/18:1192 Försäkringskassans värdegrund

av *Lars Beckman* (M)

till socialminister Annika Strandhäll (S)

2017/18:1193 Saklighet och opartiskhet från statliga tjänstemän

av *Lars Beckman* (M)

till statsrådet Ardalan Shekarabi (S)

2017/18:1194 Försäljningen av Metria

av *Lars Beckman* (M)

till närings- och innovationsminister Mikael Damberg (S)

2017/18:1195 Skriftliga avtal vid försäljning av lotter vid telefonförsäljning

av *Lars Beckman* (M)

till statsrådet Ardalan Shekarabi (S)

2017/18:1196 Akademiska Hus försäljning av mark till studentbostäder och andra bostäder

av *Lars Beckman* (M)

till statsrådet Helene Hellmark Knutsson (S)

2017/18:1197 Orealistiska antaganden gällande finanspolitikens långsiktiga hållbarhet

av *Anette Åkesson* (M)

till finansminister Magdalena Andersson (S)

2017/18:1198 Arbetsmarknadens utveckling och regeringens bedömning av finanspolitikens långsiktiga hållbarhet

av *Anette Åkesson* (M)

till finansminister Magdalena Andersson (S)

2017/18:1199 Sveriges agerande i EU med anledning av tidigare riksdagsbeslut och fiskeavtal med Marocko

av *Björn Söder* (SD)

till statsrådet Ann Linde (S)

2017/18:1200 Långa kötider vid utfärdande av pass

av *Hans Wallmark* (M)

till justitie- och inrikesminister Morgan Johansson (S)

§ 12 Anmälan om skriftliga svar på frågor

Prot. 2017/18:102

20 april

Skriftliga svar på följande frågor hade kommit in:

den 19 april

2017/18:1139 Konsekvenser av EU:s sociala pelare

av *Karin Enström* (M)

till statsrådet Ann Linde (S)

2017/18:1142 Informella EU-toppmötens förankring i riksdagen

av *Karin Enström* (M)

till statsrådet Ann Linde (S)

§ 13 Kammaren åtskildes kl. 11.05.

Sammanträdet leddes av talmannen.

Vid protokollet

TUULA ZETTERMAN

/Olof Pilo

Innehållsförteckning

§ 1 Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	1
§ 2 Ärenden för hänvisning till utskott	2
§ 3 Svar på interpellation 2017/18:465 om ursäkt till Ungern.....	3
Anf. 1 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S).....	3
Anf. 2 JEFF AHL (-).....	3
Anf. 3 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S).....	4
Anf. 4 JEFF AHL (-).....	4
Anf. 5 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S).....	5
Anf. 6 JEFF AHL (-).....	5
Anf. 7 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S).....	6
§ 4 Svar på interpellation 2017/18:466 om familjens frågor om Raoul Wallenberg.....	6
Anf. 8 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S).....	6
Anf. 9 MIKAEL OSCARSSON (KD)	7
Anf. 10 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S).....	8
Anf. 11 MIKAEL OSCARSSON (KD)	9
Anf. 12 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S).....	10
Anf. 13 MIKAEL OSCARSSON (KD)	10
Anf. 14 Utrikesminister MARGOT WALLSTRÖM (S).....	11
§ 5 Svar på interpellation 2017/18:456 om konkurrensvillkoren på den svenska tv-marknaden	11
Anf. 15 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP)	11
Anf. 16 SOTIRIS DELIS (M)	12
Anf. 17 LARS BECKMAN (M)	13
Anf. 18 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP)	14
Anf. 19 SOTIRIS DELIS (M)	14
Anf. 20 LARS BECKMAN (M)	15
Anf. 21 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP)	15
Anf. 22 SOTIRIS DELIS (M)	16
Anf. 23 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP)	17
§ 6 Svar på interpellation 2017/18:474 om SVT:s opartiskhet	17
Anf. 24 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP)	17
Anf. 25 JEFF AHL (-).....	18
Anf. 26 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP)	19
Anf. 27 JEFF AHL (-).....	19
Anf. 28 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP)	20
Anf. 29 JEFF AHL (-).....	21
Anf. 30 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP)	21

§ 7 Svar på interpellation 2017/18:476 om ekonomiska förutsättningarna för Jamtli	22
Anf. 31 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP).....	22
Anf. 32 SAILA QUICKLUND (M)	23
Anf. 33 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP).....	23
Anf. 34 SAILA QUICKLUND (M)	24
Anf. 35 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP).....	25
Anf. 36 SAILA QUICKLUND (M)	25
Anf. 37 Kultur- och demokratiminister ALICE BAH KUHNKE (MP).....	26
§ 8 Svar på interpellation 2017/18:480 om Unga Örnar i kommunal verksamhet	26
Anf. 38 Statsrådet ARDALAN SHEKARABI (S)	26
Anf. 39 LARS BECKMAN (M).....	27
Anf. 40 SOTIRIS DELIS (M)	28
Anf. 41 Statsrådet ARDALAN SHEKARABI (S)	29
Anf. 42 LARS BECKMAN (M).....	30
Anf. 43 SOTIRIS DELIS (M)	31
Anf. 44 Statsrådet ARDALAN SHEKARABI (S)	31
Anf. 45 LARS BECKMAN (M).....	32
Anf. 46 Statsrådet ARDALAN SHEKARABI (S)	33
§ 9 Bordläggning.....	33
§ 10 Anmälan om interpellation	34
§ 11 Anmälan om frågor för skriftliga svar.....	34
§ 12 Anmälan om skriftliga svar på frågor.....	35
§ 13 Kammaren åtskildes kl. 11.05.....	35

Prot. 2017/18:102
20 april
